

እ ሳ ቱ

እ ን ዳ ይ ጠ ፋ

JUNE 1997

ETHIOPIAN EVANGELICAL BAPTIST CHURCH
9120 FERGUSON ROAD
DALLAS, TEXAS 75228

ከዶክተር ዓለሙ ቢፍቱ

ይህንን
መጽሐፍ
ያለ ደራሲው
ፈቃድ ማባዛት
ወይም ማሳተም
በሕግ የተከለከለ ነው።

@ Copyright Alemu Beeftu, JUNE, 1997

All Rights Reserved.

PRINTED IN THE U.S.A

ማጠቃለያ

ገጽ

መቅደም	06
መግቢያ	07
1. የመሠዊያው እሳት	10
2. የመንፈስ ቅዱስ እሳት	27
3. የፍቅር እሳት	41
4. የአምልኮ እሳት	51
5. የቃል እሳት	68
6. የአገልግሎት እሳት	77
7. ማጠቃለያ	91

ምስጋና

ከሁሉም በፊት ለወደደኝ ከኃጢአቴ በደሙ ላጠበኝ፣
መንግሥትም ለአምላኩና ለአባቴሙ ካህን እንድሆን
ላደረገኝ፣ ለእርሱ ከዘላለም እስከ ዘላለም ድረስ ክብርና
ኃይል ይሁን፤ አሜን።

በአገልግሎቴ ሁሉ በትዕግስትና በፍቅር አብረውኝ
ስለቆሙ ስለ ባለቤቴ ስለ ወይዘጄ ገነት ያዕቆብና ስለ
ልጆቼ ስለ ኪያና አማኑኤል ጌታን ከልቤ አከብረዋለሁ።
እነርሱንም ጌታ ይባርካችሁ እላቸዋለሁ።

የመጀመሪያውን ረቂቅ አንብበው ጠቃሚ ሀሳብ በመስጠት
ለጌታ ሥራ ያበረታቱኝን ወገኖቼን ሁሉ በተለይም መጋቢ
ዳንኤል መኮንንን፣ አቶ መንግሥቱ ለማን፣ ዶክተር ቶለሳ
ጉዲናን፣ አቶ ሲሳይ ደሳለኝንና አቶ ጴጥሮስ አሰፋን ጌታ
ይባርካችሁ እያልኩ ከልብ የመነጩ ምስጋናዬን
አቀርብላቸዋለሁ።

መቅደም

ወንድማችን ዶ/ር ዓለሙ ቢፍቱ “እሳቱ እንዳይጠፋ” በሚል ርእስ ያቀረበልን መጽሐፍ በዘመናችን እየተቀጣጠለ ያለውን የመንፈስ ቅዱስ እሳት በጠለቀ ሁኔታ እንድንረዳውና እንድናስተውለው ይረዳናል።

ይህ መጽሐፍ ብሉይ ኪዳንን መሠረት በማድረግ የጠለቀ ትምህርት ይሰጠናል። ይልቁንም በሙሴ መጻሕፍት የተዘረዘሩትን የመሥዋዕት ሥርዓት መነሻ በማድረግ ዛሬ ይህ የመንፈስ ቅዱስ እሳት በሕይወታችን፣ በቤተ ክርስቲያናችን ባለማቋረጥ መንደድ እንደሚገባው ያስተምረናል። በተጨማሪ ይህ እሳት አምልኮአችንን፣ አገልግሎታችንን ለእግዚአብሔርና ለሰዎች ያለንን ፍቅር የሚያቀጣጥል ኃይል መሆኑን ያሳያል።

በአጠቃላይ መጽሐፉ የመንፈስ ቅዱስ እሳት በቤተ ክርስቲያናችን ሆነ በሕይወታችን ባለማቋረጥ መንደድ የሚገባው መሆኑን በግልጽ ለአገልጋዮች ሆነ ለምእመኑ ቀጥተኛ መልእክት ያስተላልፋል። ክርስቲያን ያለ መንፈስ ቅዱስ እሳት መኖር፣ ማገልገል አይችልምና ይህ እሳት ያልነካቸው ሁሉ እንዲነኩ እጸልያለሁ።

መጋቢ ዳንኤል መኮንን

መግቢያ

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እሳት የእግዚአብሔርን ክብር፣ ኃይል፣ ማንነት፣ መለኮታዊ ፈቃድ፣ እውነተኛ ፍርድ፣ አስፈሪ ቅድስናና ታላቅነቱን የሚገልጽ ምሳሌ ነው። (ዘጸ. 19:18-19፣ ኢሳይ. 66:15፣ ማቴ. 7:19)

እግዚአብሔር እሳቱን ለምን ወደ እኛ እንደሚልክ በሚገባ ማወቅ ወደ ሙላት ለመድረስና ለፍሬያማ የአገልግሎት ሕይወት መሠረታዊ ጉዳይ ነው። እግዚአብሔር እሳትን የሚልክበት ዋና ዋና ምክንያቶች የሚከተሉትን ይጨምራሉ፦

- 1▶ የእግዚአብሔርን ክብርና ታላቅነት ሊያስገነዝበን ነው። “በተራራ ራስ ላይ በእስራኤል ልጆች ፊት የእግዚአብሔር ክብር መታየት እንደሚያቃጥል እሳት ነበር።” (ዘጸ. 24:17)
- 2▶ የእግዚአብሔርን ቅድስና እንድናስተውል ነው። (ዘጸ. 20:18-19)
- 3▶ እኛን ለመቀደስ ነው። የመሠዊያው እሳት አንደበትንና ሕይወትን ለመቀደስ የሚያስፈልግ እሳት ነው። (ሚልክ. 3:2-4፣ 1ጴጥ. 1:7)
- 4▶ እኛን ለአገልግሎቱ ብቁ ለማድረግ ነው። የአገልጋዮችም ቅድስናና ብቃት የሚመጣው ከእግዚአብሔር እሳት ነው። ምክንያቱም ያለ

እግዚአብሔር እሳት ለማገልገል ማንም ብቁ አይደለም።
(ኢሳይ. 6:6-8፣ ራእይ 3:18)

5▶ እርሱ የሰጠንን ጸጋ በውስጣችን ሕያው ለማድረግ ነው።
“ስለዚህ ምክንያት፣ እሳት እንደሚያቀጣጥል ሰው፥
እጆቹን በመጫኔ በአንተ ያለውን የእግዚአብሔርን ስጦታ
እንድታነሳሳ አሳስብሃለሁ።” (2 ጢሞ. 1:6)

6▶ የእርሱን ድምጽ እንድንሰማ ነው። ለእግዚአብሔር
ድምፅ ሰዎችን የሚያዘጋጅ እሳት ነው። “... ከእሳቱ
ውስጥ ድምጹን ሰምተናል፤ እግዚአብሔርም ከሰው ጋር
ሲነጋገር ሰውየውም በሕይወት ሲኖር ዛሬ አይተናል።”
(ዘጸ. 4:24)

7▶ እኛን ወደ አገልግሎቱ ሊጠራን ነው። (ዘጸ. 3:2) ሙሴ
ለአገልግሎት ከመውጣቱ በፊት እግዚአብሔርን በእሳት
ቁጥቋጦ ውስጥ ሆኖ መገናኘት ነበረበት። ሐዋርያትም
ከሦስት ዓመት ተኩል ሥልጠና በኋላ ለአገልግሎት
ከመውጣታቸው በፊት የበዓለ ሃምሳው እሳት
እንዲጎበኛቸው የተገባ ነበር።

8▶ በአገልግሎታችን ውስጥ ጎዳናችንን እንዲያጠራልን ነው።
(1ነገሥ. 18:37-39)

9▶ አንድነታችንን ለማጽናት ነው። ሐዋርያት በአንድነት
ሆነው ሲጸልዩ የተገለጠው የአንድነት እሳት ዛሬም
ህብረታችንን ያጸናልናል።

10▶ በሕግ ሳይሆን በመንፈስ እንድንመላለስ ነው።
የእግዚአብሔር እሳት ከሰው ሕይወት ሲጠፋ በጸጋ መኖር
ቀርቶ በሕግ መኖር ይጀመራል። ሕግ ደግሞ ይገላል፤
ሥርዓት ብቻ ይሆናል።

የዚህም መጽሐፍ ዓላማ በየዕለቱ በግልና በጎብረት
የመሰዊያውን እሳት፣ የመንፈስ ቅዱስን እሳት፣ የፍቅርን
እሳት፣ የአምልኮን እሳት፣ የቃሉን እሳትና የአገልግሎትን
እሳት በማንደድ የእግዚአብሔርን ክብር እያበራን
እንድንመላለስ ነው።

1

የመሠዊያው እሳት

“እግዚአብሔርም መላኝ እንዲህ ብሎ ተናገረው፡-
አሮንና ልጆቹን እንዲህ ብለህ እዘዛቸው፡- የሚቃጠለው
የመሥዋዕቱ ሕግ ይህ ነው፡- የሚቃጠለው መሥዋዕት
በመሠዊያው ላይ ባለው እንጨት ላይ ሌሊቱን ሁሉ
እስኪጸግ ድረስ ይሆናል። እሳቱም በመሠዊያው ላይ
ዘወትር ይነድዳል። ካህኑም የበፍታ ቀሚስና የበፍታ ሱሪ
በሥጋው ላይ ይለብሳል። በመሠዊያው ላይ የሚቃጠለውን
መሥዋዕት እሳቱ ከበላው በኋላ አመዱን አንስቶ
በመሠዊያው አጠገብ ያፈስሰዋል። ልብሱንም ያወልቃል።
ሌላም ልብስ ይለብሳል፤ አመዱንም ተሸክሞ ከሰፈሩ ንጹህ
ስፍራ ወደ ሆነ ወደ ውጭ ያወጣዋል። እሳቱም
በመሠዊያው ላይ ዘወትር ይነድዳል፤ አይጠፋም፤ ካህኑም
ማለዳ ማለዳ እንጨት ያቃጥልበታል፤ የሚቃጠለውንም
መሥዋዕት በዚያ ላይ ይረበርባል፤ በዚያም የደህንነትን
መሥዋዕት ስብ ያቃጥላል። ዘወትር በመሠዊያው ላይ እሳት
ይነድዳል አይጠፋም።” (ዘሌ. 6:8-13)

ከዚህ በላይ በተጠቀሰው የእግዚአብሔር ቃል ውስጥ
ጭብጥ አድርገን ልንይዘው የሚገባን እውነት ዘወትር
መጥፋት የሌለበት የእግዚአብሔር እሳት የሚለውን ነው።
በዚህ አጭር ምንባብ ውስጥ እግዚአብሔር ደንቡንና

ሥርዓቱን ሲያስተላልፍ ሊያጠብቅ የወደደውን አሳብ ሦስት
ጊዜ በመደጋገም እሳቱ መጥፋት እንደሌለበት ያስገነዝባል።
ይህንንም ለማገናዘብ እንዲያመች ከምንባቡ ውስጥ
በዘጠነኛው ቁጥር ላይ፡- “እሳቱም በመሠዊያው ላይ ዘወትር
ይነድዳል።” እንደገና በአሥራ ሁለተኛው ቁጥር ላይ
“እሳቱም በመሠዊያው ላይ ዘወትር ይነድዳል።”
በመጨረሻም በምንባቡ መጨረሻ በአሥራ ሦስተኛው ቁጥር
ላይ “ዘወትር በመሠዊያው ላይ እሳት ይነድዳል
አይጠፋም።” የሚለውን መመልከት ይቻላል።

እግዚአብሔር በዚህ መመሪያው ውስጥ በሙሴ በኩል
ለአሮንና ለልጆቹ ለማስገንዘብ የፈለገው መጥፋት ስለሌለበት
ስለ እግዚአብሔር እሳት ነው። እግዚአብሔር አምላክ
እስራኤላውያንን በኃያል ክንዱና በበረታች እጁ በድንቅና
በተለምዶ በመምራት ከግብጾች ጭቆናና ግዞት ካወጣቸው
በኋላ፤ በምድረ በዳ ጉዞአቸው በተለያዩ መሠረታዊ
ጉዳዮች ላይ መመሪያን ይሰጣቸው ነበር። የመጀመሪያዎቹን
ሦስቱን ብንመለከት ከዚህ በኋላ ለምንመለከታቸው ዋና ዋና
የመነጋገሪያ ነጥቦች መንደርደሪያ ይሆናሉ ብዬ
እገምታለሁ።

እግዚአብሔር አምላክ እስራኤላውያንን ከግብፅ ምድር
ካወጣቸው በኋላ በመጀመሪያ የሰጣቸው መመሪያ “እወቁኝ”
የሚለው ነበር። እግዚአብሔር ሕዝቡ እርሱን በማንነቱ
እንዲያውቁት ይፈልግ ነበር። በዕብራውያን መጽሐፍ ውስጥ
እንደተገለጸው “እግዚአብሔር እሳት ነው።” ይህን ማንነቱን
ደግሞ የእርሱ ምርጥ ሕዝቦች የሆኑት እስራኤላውያን
እንዲያውቁት ይፈልግ ነበር።

በምድረ በዳ ጉዞአቸው ጊዜ እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን የሚመሩበት፤ የሚተዳደሩበትና ሕይወታቸውንም የሚያራምዱበት ሕግና ሥነ ሥርዓትን ሲሰጣቸው፤ ይህም ሕግ ከማን እንደ መጣና ማን እንደ ሰጣቸውም እንዲገነዘቡ ራሱን ማስተዋወቅ ነበረበት። የተሰጣቸውን ሕግ ለማክበርና በተነገራቸው ሥነ ሥርዓት ለመራመድ ሕጉና ሥነ ሥርዓቱ ከየት እንደ መጣ መገንዘብ ነበረባቸው። ስለዚህ እግዚአብሔር ሙሴን ሕዝቡን ወደ ተራራው እንዲሰበሰብ አዘዘው። በዚያም የእርሱን ክብር በርቀት እንዲመለከቱ ጋበዛቸው። እግዚአብሔር እሳት ስለ ነበረ ሕዝቡ ከተወሰነለት ድንበር አልፎ ቢቀርብ ያ እሳት እንደሚያጠፋው ተነግሮታልና ቀርቦ መመልከት አይችልም ነበር። ሕዝቡም በግብዣው መሠረት ተገኝተው በተወሰነ ርቀት ላይ ሆነው የእግዚአብሔርን ክብር በእሳት ውስጥ ለመመልከት ዕድል አግኝተዋል። በዚህ መልክ ነው እስራኤላውያን ከእግዚአብሔር ጋር ለመተዋወቅ የበቁት፤ እግዚአብሔር የሚባላና የሚያጠፋ እሳት መሆኑንም ራሳቸው ተመልክተው በራሳቸው ላይ ምስክርም ፈራጅም ተጠያቂም ይሆኑ ዘንድ ነበር።

ለእስራኤል ሕዝብ ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጣቸው መመሪያ “አምልኩኝ” የሚለው ነው። እኔ አምላካችሁ ማን መሆኔን ራሴን በገለጽኩላችሁና ባስተዋወቅኋችሁ መሠረት ከተገነዘባችሁኝ በዚያው ልክ ደግሞ ልታመልኩኝ ይገባል የሚለው ነው የመመሪያው ድምፅ። እግዚአብሔርን ማምለክ የሚመጣው እግዚአብሔርን ከማወቅ ነው። የማያውቁትን ነገር መፍራት ማክበርና ማምለክ ከቶም የማይቻል ነገር ነው።

እግዚአብሔርን በሕይወታቸው፤ እግዚአብሔርን በኑሮአቸው፤ እግዚአብሔርን በልምምዳቸውና በአገልግሎታቸው ሳያውቁ እግዚአብሔርን እናመልካለን ቢሉ የእነኚህ ሰዎች አምልኮ ትልቅ ጥያቄ ይፈጥራል። እግዚአብሔርን ሳያውቁ በሚሰጡት አምልኮ ላይ ስህተት ቢገኝበትም የሚደንቅ አይሆንም። ቀድሞውኑ ማንን እንደሚያመልኩ አልተረዱምና አምልኮአቸውን ወደ ምን እንደሚያቀኑ ቢያጡ አያስገርምም። እግዚአብሔርን ያወቀ ግን ያለው የመጀመሪያም ሆነ የመጨረሻው ምርጫው እግዚአብሔርን ማምለክ ብቻ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔርን አውቆታልና ያወቀውን ያህል ተገቢውን አምልኮ በክብር በፍርሃት ለማቅረብ መላው አይጠፋበትም።

እስራኤላውያን እግዚአብሔርን በእሳትነቱ ከአወቁት በኋላ የነበራቸው ምርጫ እርሱን ማክበር፤ መፍራትና ራሳቸውን ማምበርከክ እንደሆነ ተረዱ። ለዚህ ነው ይህን በውስጣቸው የተለኮሰውን ሃሳብና ስሜት በምን ዓይነት መንገድ እንደሚገልጹትና እንደሚያመልኩት መፍትሄ ይሰጣቸው ዘንድ እግዚአብሔርን በሙሴ በኩል የጠየቁት። እግዚአብሔርም ለዚህ አስፈላጊ ጥያቄአቸው መልስ ነበረው። ምክንያቱም አምልኮ በዘፈቀደ የሚከናወን ልቅ ሥርዓት አይደለም። ዳሩ ግን አምልኮ ሕግ፤ ሥርዓት፤ ድንበርና ገደብ አለው። አምልኮ እግዚአብሔርን በማያውቁት ሰዎች መካከል እንደሚፈጸመው የረከሰ ዓይነት ሥርዓት መሆን የለበትም። ስለዚህ እግዚአብሔር ለሙሴ እርሱ የሚያድርበትን ድንኳን ዕቅድ ሰጠው። ሕዝቡ ከአምላኩ ከእግዚአብሔር ጋር በመገናኘት አምልኮውን ሊያቀርብበት

የሚችለውን ቦታ አዘጋጀለት። ለዚህም ነው ቦታው የማደሪያው ድንኳን ወይም የመገናኛው ድንኳን ተብሎ መሰየሙ።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሕዝቡን በዚህ መልክ በተዘጋጀልኝ ድንኳን በመሃከላችሁ አድራሰሁ በዚያም አውቃችሁኛልና አምልኳችሁን ለእኔ በማቅረብ ታከብሩኛላችሁ፤ በዚህ ወቅት ያ የተመለከታችሁት እሳት እናንተን የሚያጠፋና የሚባላ እሳት መሆኑ ቀርቶ እናንተን የሚመራና የሚቀድስ እሳት ይሆንላችኋል በማለት አስረዳቸው። ይህ ተስፋ ተፈጻሚነት የሚኖረው እስራኤላውያን እርሱ በሰጣቸው ፍርድና ሥርዓት በተጓዙና በተራመዱ ጊዜ ብቻ ነው። ያ መሆኑ ቀርቶ እነዚህ ሕዝቦች እርሱ ከደነገላቸው ሥርዓትና ሕግ ውጭ በመሄድ ከመንገዱ ቢያፈነግጡ የተሰጣቸው ተስፋ መፈፀሙ ቀርቶ የተስፋው ተቃራኒ ይደርስባቸዋል።

ዛሬም ያለው እውነት ይኸው ነው። የእግዚአብሔር እሳት በመካከላችን ሆኖ ከእግዚአብሔር ቃልና ድንጋጌ ውጭ መኖርና ማገልገል ስንጀምር እውነትም ያ እሳት የሚባላና የሚያጠፋ እሳት እንደሆነ ተግባሩን በመፈጸም ያሳየናል። ግን እንደ እግዚአብሔር ቃል ሃሳብና እውነት ስንራመድ የእግዚአብሔር እሳት ከጠላቶቻችን የሚታደገን ጉልበት፤ በሁሉም ሥፍራ ሞገስን የሚያለብስን ክብር፤ ከክፉ ነገር የሚጠብቀን መከታ፤ በጠላት ኃይል ላይ በድል የሚያመላልስን ሥልጣን ይሆንልናል።

እግዚአብሔር እስራኤላውያን እርሱን እንዲያውቁት ዕድል ሰጣቸው። ባወቁት መጠን ያመልኩት ዘንድ ደግሞ

ከፍርድና ከሥርዓቱ ጋር ማስገንዘቢያ ሰጣቸው ከዚያ በኋላ በሦስተኛ ደረጃ የሰጣቸው መመሪያ “በማደሪያው ድንኳን ውስጥ መሠዊያን ሥሩልኝ” የሚል ነው። ምክንያቱም እነርሱ ወደ እግዚአብሔር መቅረብ የሚችሉት በፊቱ ይዘው በሚቀርቡት መሥዋዕት ነው። መሥዋዕቱንም ይዘው የሚቀርቡት እንዲያው በዘፈቀደ ወይም በሥርዓተ አልበኝነት መንፈስ አልነበረም። ይጠብቋቸው ዘንድ የሚገባቸው አራት ማስጠንቀቂያዎች አሉ። እነርሱም በዝርዝር የሚከተሉት ናቸው። ማስጠንቀቂያዎቹ በዚህ ምዕራፍ መግቢያ ላይ በተጠቀሰው ዘሌዋውያን ምዕራፍ 6፡8-13 ውስጥ ይገኛሉ።

የመጀመሪያው ማስጠንቀቂያ፡- መሠዊያው የተቀደሰ እንዲሆን የሚያስገነዝብ ነው። የእግዚአብሔር መሥዋዕት የሚቀርብበት መሠዊያ ላይ የእግዚአብሔር እሳት መጥቶ በደስታ እንዲበላው ከተፈለገ መሠዊያው ንጹህና ቅዱስ መሆን ይኖርበታል። በሕይወታችን፤ በዘመናችን፤ በአገልግሎታችንና በጉዞአችን የእግዚአብሔር እሳት መጥቶ የምናቀርበውን መሥዋዕት እንዲበላልን ከተፈለገ እኛ ለእርሱ የለየነው መሠዊያ እጅግ ንጹህና የተቀደሰ እንዲሆን ይገባዋል። የምንሰብክበትና የምንዘምርበት መድረክ፤ የምንጸልይበትና የምናገለግልበት መድረክ በእግዚአብሔር ፊት እንደ መሠዊያ ነውና ያልተቀደሰ ከሆነ እግዚአብሔርን በዚያ ቦታ እንዲገኝ መጋበዝ ማለት እውነትም እግዚአብሔርን አለማወቅ ማለት ነው። አገልግሎታችን እንደ ቅዱስ መሥዋዕት ሆኖ በመቅረብ በእግዚአብሔር እሳት እንዲጎበኝ ከተፈለገ የመሠዊያው ቦታ

መቀደስና መንጻት ምንም አማራጭ የማናበጅለት ጉዳይ ነው።

በእውነቱ ዘመናችን ለፍርድ የተጋለጠበት ዘመን ሆኗል። አገልጋዮች በግዴለሽነት፤ ያለ ቅድስና የራሳቸውን መሠዊያ በማዘጋጀት በድፍረት በራሳቸው እሳት መሥዋዕትን በማቅረብ የእግዚአብሔርን ማደሪያ ያስነወሩበት ዘመን ነው። ቢሆንም ይህ ሁኔታ በዚህ የሚቀጥል አይሆንም፤ እግዚአብሔር ፍርድን ከቤቱ ሲጀምር መሥዋዕቱንም ሆነ መሠዊያው በሙሉ ይቀድሳል፤ ያነጻል። ለራሱ እሳት በሚገባ ዝግጁ ያደርገዋል። የእግዚአብሔር እሳት የምትበላው ሁለቱንም ነው። “የእግዚአብሔርም እሳት ወደቀች፤ የሚቃጠለውን መሥዋዕቱንም እንጨቱንም ድንጋዮቹንም አፈሩንም በላች፤ በጉድጓዱም ውስጥ ያለውን ውኃ ላሰች።” (1ነገሥ. 18:38) አገልጋዮች በማስመሰል በራሳቸው መሠዊያ የሚያገለግሉበት ጊዜ ረጂም ዘመን አይሆንም። ምክንያቱም እግዚአብሔር ፍርዱን የሚጀምረው መሠዊያውን በመቀደስ ነው። የእግዚአብሔር ስም የሚታሰብበት ቦታ የተቀደሰ መሆን አለበት። በቤተ ክርስቲያን የሚሰበሰበው መብዓና የፍቅር ስጦታው በፍጹም መቀደስ አለበት። ሰዎችም ይህንን ስጦታ በእግዚአብሔር ፊት ሲያቀርቡ በቅድስናና በንጽህና መሆን ይገባዋል። እግዚአብሔር መሥዋዕቱንና መሠዊያውን ይቀድሳል፤ ለራሱም ክብር ያደርገዋል። እኛም የተቀደሰውን ነገር ይዘን በአደባባይ በምንወጣበት ጊዜ እጅግ በበረከት ተሞልተን ስለምንወጣ ወንጌልን ያልሰሙ ወገኖች እኛ እነርሱን እየለመናቸው ሳይሆን እነርሱ በፈቃደኝነትና በጥማት እየመጡ እንድናሰማቸው ይጠይቀናል።

እግዚአብሔር ያኔ ምድርን በበረከትና በሙላት ይጎበኛታል። ያ ቀን ሩቅ አይደለም ቶሎ ይመጣል።

ሁለተኛው ማስጠንቀቂያ፡- የመሠዊያው እሳት እንዳይጠፋ የሚያስገነዝብ ነው። የመሠዊያው እሳት አምልኮን ውዳሴን ምሥጋናንና ስግደትን እንዲሁም መገዛትን የሚወክል ተምሳሌት ነው። እግዚአብሔር ይህ እሳት ዘወትር መንደድ አለበት እንጂ መጥፋት የለበትም በማለት ነው ሕዝቡን ያስጠነቀቀው። እግዚአብሔር በግል ደረጃ በውስጣችንና በቤተ ክርስቲያንም የጫረውና እንዲነድ ያቀጣጠለው እሳት ከቶም ይጠፋ ዘንድ ፈቃዱ አይደለም።

ሦስተኛው ማስጠንቀቂያ፡- በመሠዊያው ላይ መሥዋዕቱ በሚቀርብበት ጊዜ እስራኤላውያን የራሳቸውን እሳት እንዳያመጡ የሚከለክል ማስጠንቀቂያ ነው። የራሳችንን እሳት ወደ እግዚአብሔር እናመጣ ዘንድ አልተፈቀደልንም። በዘሌዋውያን ምዕ. 10:1-4 ባለው ክፍል ውስጥ የአሮን ልጆች ናዳብና አብዩድ በዕጣን መሠዊያው ላይ እሳት አደረጉበት ያ እሳት ከእግዚአብሔር ፍላጎት ውጭ የቀረበ የራሳቸው እሳት ነበር። እግዚአብሔር ደግሞ ማስጠንቀቂያውን በቸልተኝነት በሚተላለፍ ላይ ምህረት የለውምና ከመቅጽበት በሞት ቀሰፋቸው። ለአሮንና ለቤተሰቡ፤ ለእስራኤልም ሕዝብ ድንጋጤ ሆኑ። በአገልግሎታችንና በሕይወታችን ከእግዚአብሔር እሳት ውጭ በመሠዊያው ላይ የምናቀርበው የራሳችን ሰው ሰራሽ እሳት የመቅሰፊያ ምክንያት ይሆናል እንጂ የበረከት ምንጭ አይሆንም። ለጊዜው በሰዎች ዘንድ ሞገስ የሚሰጠን ቢመስለንም የእኛ እሳት የእግዚአብሔርን እሳት ተቋቁማ

ከቅስፈትና ከሞት ልታድነን አትችልም። በዚህ በኩል ልክ እንደ አሮን ልጆች የሚታይብንን ድፍረት ራሳችንን ከማጥፋቱ በፊት በትህትና ወድቀን ማስተካከል ይኖርብናል። ምክንያቱም እግዚአብሔር የገባው ቃል ወደ እኔ በሚቀርቡ እቀደሳለሁ የሚል ነው እንጂ ወደ እኔ እሳታቸውን ይዘው በሚገቡ አይደሉም። እግዚአብሔር የሚከብረው ወደ እርሱ እሳትን ፍለጋ በሚቀርቡት ነውና እኛም የእርሱን ቅዱስ እሳት በመሻት በአምላካችን ፊት በቅድስናና በፍርሃት መቅረብ አለብን። እግዚአብሔር በአልፈቀደው መንገድና በሥጋ አሠራር አይከብርም። የእግዚአብሔር እሳት የሚሻው የተቀደሰ መሥዋዕት ነው። ከዚያ የተለየውን ግን ይጸየፈዋል እንጂ አይቀበለውም። ከዚህ የተነሣ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ በሮሜ 12:1 ላይ “እንግዲህ ወንድሞች ሆይ ሰውነታችሁን እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ሕይወት ቅዱስ መሥዋዕት አድርጋችሁ ታቀርቡ ዘንድ በእግዚአብሔር ርኅራኄ እለምናችኋለሁ።” በማለት የፃፈው።

የእግዚአብሔር እሳት ከውስጣችን በሚጠፋበት ጊዜ ነው በፕሮግራምና በሩጫ ብቻ በመባከን የምንደክመው። የራሳችንንም እሳት በማብራት እግዚአብሔርን ደስ ለማሰኘት የምንጥረው። እግዚአብሔር በራሳችን እሳት አይደሰትም፤ ይጸየፈዋል እንጂ። በአሁኑ ጊዜ በግለሰብም ሆነ በቤተ ክርስቲያን ደረጃ እየበዛ የመጣው ክስተት ይህን ይመስላል። ራሳችን በምናወጣው ፕሮግራም ተወጥረን እየባከንን እግዚአብሔርን ማስደሰት እንሻለን። ግን ምንም ብንባከንና ሞገስ በሌለው ግርግር ዙሪያችንን ብንከብብም የእግዚአብሔርን አሠራር ልንለውጠው አንችልም፤

እግዚአብሔር የሚሠራው ደግሞ በራሱ እሳት ብቻ ነው። ዋናውና አስፈላጊው ነገር በእግዚአብሔር ፊት ሰውነታችንን ሕይወትና ቅዱስ መሥዋዕት አድርገን ማቅረብ እንጂ፤ የራሳችንን እሳት አንድደን፤ የራሳችንን ፕሮግራሞች አዘጋጅተን በዚያ ውስጥ ነንበስ ቀና ማለቱ አይደለም። ራሳችንን ለእግዚአብሔር ካቀረብን ግን የእግዚአብሔር እሳት ይመጣል። የእግዚአብሔር እሳት ከመጣ ደግሞ እሳቱ ሊሰጠን የሚገባውን ማንኛውንም በረከትና ጥቅም በሙላት እናገኛለን። ምክንያቱም ሁልጊዜ እግዚአብሔር በቃሉ ታማኝ ነው። የእግዚአብሔር እሳት በውስጣችን መጥቶ ከተቀጣጠለ በኋላ ውስጣችን በፕሮግራም አይታሰርም። ያለ መድከምና ያለ ዕረፍትም ማከናወን የሚገባንን ማንኛውንም ነገር ለጌታ ክብር እናከናውናለን።

አራተኛው ማስጠንቀቂያ፡- እስራኤላውያን ለእግዚአብሔር መሠዊያውን በሚሠሩበት ጊዜ የመሥዋዕቱን ሥርዓት እንዲከተሉ የሚያሳስብ ነው። የመሥዋዕቱ ሥርዓቶች በቁጥር ስምንት ናቸው። እነርሱም፡-

1▶ መሥዋዕቱ ሁል ጊዜ በመሠዊያው ላይ መሆን ነበረበት። ይህ ያለ መወላወል መጠበቅ ያለበት ዋና ሥርዓት ነው። ዛሬ ግን በክርስትና ሕይወታችን ላይ ያለን ትልቁ ችግር ከመሠዊያው ላይ ጠፍተን ባሻን ቦታ ቆይተን፤ እንደገና በራሳችን ሰዓት ለመገኘት መሞከራችን ነው። ይህ ሲሆን ታዲያ ከሥርዓቱ ውጭ ስለምንሆን ቅድስናችን ይቀራል፤ የእግዚአብሔርንም ክብር ለማየት አንችልም።

የእግዚአብሔርን ክብርና ቅድስና እንድናይ ከፈለግን ጌታ ካስቀመጠን ቦታ ላይ መጥፋት የለብንም። ሌሊቱን ሁሉ እስኪነጋ ድረስ ከመሠዊያው ላይ መሥዋዕቱ መገኘት አለበት ብሎ ነው ጌታ ያዘዘው። ሌሊት የመከራና የችግር ምሳሌ ነው። ስለዚህ እኛም በእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ መከራም ሆነ ችግር ሳይበግረን እርሱ ባስቀመጠን ቦታ ላይ ሆነን በታማኝነት መገኘት አለብን። ሌሊትም እንዳለ ንጋትም ይኖራልና፤ የማይመች ጊዜም እንዳለ በእግዚአብሔር ቸርነት የሚመች ጊዜ ስለሚመጣ ከመሠዊያው ላይ እንዳንጠፋ መትጋት ይገባል።

በሚመች ጊዜ፤ ደስታ በሞላበት፤ ዝማሬ በደመቀበት ጊዜ እግዚአብሔር ባስቀመጠን መሠዊያ ላይ መኖር አይከብደንም። የማይመች ሌሊት በመጣ ጊዜ ግን በመሠዊያው ላይ ከመቀመጥ ይልቅ ሌሎች የራሳችንን ብልህቶች ለማውጣትና ለመቀየስ ከመሠዊያው ላይ እንነሳለን፤ ብሎም እንጠፋለንም። ከእግዚአብሔር በረከት እንድናገኝ ሥርዓቱን መከተል ሲገባን ያንን እንዘነጋና ከሥርዓቱ ስንወጣ ራሳችንን ለመርገምና ለችግር እንጋለጣለን።

2▶ እሳቱ ባለማቋረጥ ይንደድ። ይህንን ሥርዓት በምንመለከትበት ጊዜ ማስተዋል የሚገባን የተለያዩ እሳት እንዳለ ነው። ለሕይወታችን መነቃቃት የሚበጅ እሳት አለ፤ በልባችን ውስጥ የሚቀጣጠል የእግዚአብሔር እሳት አለ፤ ነቢዩ ኢሳይያስ እንዳለው ለአንደበታችን ቅድስና የሚሰጠንም እሳት አለ ወዘተ. ስለዚህ በውስጣችን መንደድ

ያለበት እሳት ዘወትር መንደድ ይኖርበታል እንጂ መጥፋት የለበትም ማለት ነው። ለአገልግሎታችንም እሳት ያስፈልገናል። ሙሴ በምድረ በዳ በቁጥቋጦው ውስጥ ሲነድ የነበረውን እሳት ተመልክቶ በቀረበ ጊዜ የተሰጠው የመጀመሪያ ትዕዛዝ ጫማውን እንዲያወልቅ ነበር። አገልግሎት የተቀደሰ ተልዕኮ ነውና በቅድስና መፈጸም ይገባዋል። እሳትን ሳናይ ለማገልገል በምንወጣበት ጊዜ ጫማችንን ሳናወልቅ ከግብጽ በመጣነው ጫማ በድፍረት ስለምንመላለስ የእግዚአብሔርን የተቀደሰ አገልግሎት እናስነውራለን። ዓለማዊ ዕውቀታችን፤ ዓለማዊ ጉልበታችንና ጥበባችን በእግዚአብሔር እሳት ካልተነካ ለትምክህትና ለትዕቢት ስለሚያጋልጠን ለውድቀታችን ምክንያት ይሆናል እንጂ የሰላም ፍጻሜ አይኖረውም። ይህ መንገድ ለሙሴም አልጠቀመውም። ለእግዚአብሔር ሕዝብ ተቆርቂ በነበረው ዓለማዊ ጉልበቱ እርምጃ በወሰደ ጊዜ ውጤቱ ስደት ሆነ እንጂ ምንም አላፈራም። በኋላ ግን የእግዚአብሔርን እሳት አይቶ ሲመለስ በኃይልና በማስተዋል ተሞልቶ በእግዚአብሔርና በሕዝቡ ፊት ውጤታማ አገልግሎት ለመስጠት ቻለ።

ለአምልኮም የእግዚአብሔር እሳት ያስፈልጋል። በአምልኮ ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር እሳት በሚጠፋበት ጊዜ አምልኮው እውነተኛ አምልኮ ሳይሆን ሥነ ሥርዓት ብቻ ይሆናል። እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን በጣም ከሚጠላቸውና ከሚጠየፋቸው ነገሮች መካከል ቀዳሚዎቹ በሕይወት ለብ ማለትና ግብዝነት ናቸው። የእግዚአብሔር እሳት ያልነደደበት አምልኮ በግብዝነት የተሞላና በለብታ

የተበላሽ አምልኮ ነው። ስለዚህም የሰማይና የምድርን ፈጣሪ እግዚአብሔርን አያስደስተውም።

የእግዚአብሔር እሳት መንደድ የሚጀምረው ከግል ሕይወት ነው። ከግል ሕይወት የጀመረ እሳት በቤተሰብ ይፋፋማል፤ ከቤተሰብም ወደ ቤተ ክርስቲያን ይቀጣጠላል፤ ከቤተ ክርስቲያንም ወደ ጎረቤትና ወደ ዓለም ሁሉ ይሰፋል። የእግዚአብሔር እሳት ባህርይ ይህ ነውና ሳያቋርጥ መንደድ አለበት።

3▶ ካህኑ ልብሱን መልበስ አለበት። አመዱን ሲያራግፍ የሚለብሰው ልብስ አመዱን ይዞ ሲወጣ ከሚለብሰው ልብስ ስለሚለይ፣ ካህኑ ለአገልግሎቱ የሚገባውን ትክክለኛውን ልብስ ለብሶ መገኘት ነበረበት።

እኛ የእግዚአብሔር ካህናቶች ነን። (ራዕይ 1.6) ስለዚህ ካህናት ከሆንን ደግሞ የክህንነት ልብስ አለን። ይህም ልብሳችን የእግዚአብሔር ጽድቅ ነው። እግዚአብሔርን ስናገለግል የእግዚአብሔርን ጽድቅ መልበስ ይኖርብናል። ብዙ ጊዜ ለእኛ የሚከብደን በገሃዱ ዓለም እንደሚታየው የእግዚአብሔርን ጽድቅ ማውለቅ ሳይሆን መልበስ ነው። በገሃዱ ዓለም ልብስን ማውለቅ ልብስን እንደ መልበስ አይከብድም። በመንፈሳዊውም ዓይን በእኛ ላይ የደረሰው ይኸው እውነታ ነው።

የእግዚአብሔርን ጽድቅ ለብስን በዚያ መታወቅ አንፈልግም። የፈለግነውን ለመሆንና ለመወሰለት ነፃነት አይሰጠንም። የጽድቅ ልብሳችንን አውልቀን ማንነታችንን ከቀየርን በኋላ በዓለማዊ ነፃነት መውጣትና መግባት

ይቀናናል። ይህ ደግሞ ከእግዚአብሔር ሥርዓት ውጭ መሆን ነውና በሕግ ተላላፊነት የሚከተለንን መዘዝ ከቶም ቢሆን አይቻለንም። ስለዚህም መጠንቀቅ ይገባናል።

4▶ አመዱ መራገፍ አለበት። እሳት ከነደደ በኋላ የሚቀር አመድ ነው። አመድ እየበረከተ ሲመጣ ደግሞ እሳቱን ለመሸፈን ይሞክራል ከዚያም አልፎ እሳቱ በሚገባ እንዳይነድ ዳፍንት ይሆንበታል። ስለዚህ አመዱ በየዕለቱ መራገፍ አለበት። ዛሬም እግዚአብሔር በልጆቹ ሕይወት ውስጥ የሚሻው ተግባር ይህ ነው። በየዕለቱ አመዱ ከእኛ ላይ መራገፍ ይኖርበታል። በተለያዩ መንገዶች የሚመጡትን አመዶች ቶሎ ቶሎ ከሕይወታችን ማራገፍ አለብን። አመዱ ከበዛ ግን የእግዚአብሔር እሳት በውስጣችን በሙላት እንዳይቀጣጠል ያዳፍንብናል። ሕይወታችንን በቅድስና በማንፃት መመላለስ አለብን።

5▶ አመዱ ከሠፈር ውጭ ወደ ንጹህ ሥፍራ መውጣት አለበት። ይህን በግልጽ ለመገንዘብ እንድንችል ኤፌ. 4፡30-32 ብንመለከት መልካም ነው። በዚህ ክፍል ውስጥ እንደተጠቀሰው ለቤዛ ቀን የታተምንበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔርን መንፈስ እንዳናሳዝን ልናስወግዳቸው የሚገቡን ነገሮች ተዘርዝረዋል። የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ወይም እሳቱ እንዳይነድ የሚከለክለው አመዱ ነው። አመዱ ደግሞ በሕይወታችን የሚነሱትን መራርነትን፤ ንዴትን፤ ቁጣን፤ ጩኸትን፤ መሳደብን፤ ክፋትን የመሳሰሉትን ሁሉ ያጠቃልላል። ስለዚህ አመዱ ከሰፈር ውጭ መወገድ

እንዳለበት ሁሉ እነዚህም ነገሮች ከሕይወታችን መወገድ ይገባቸዋል ማለት ነው።

6▶ ማለዳ ማለዳ ካህኑ በእሳቱ ላይ እንጨት መጨመር አለበት። እሳቱን ሁል ጊዜ ያነደዋል ማለት ነው። ብዙውን ጊዜ በተለይ በአገልግሎት ላይ በምንገኝ በአንዳዶቻችን ላይ ሰዎች ምናልባት ጥቂትም ልንሆን እንችላለን አንድ በጉልህ የሚታይብን ድክመት አለ። ይኸውም በአንድ ወቅት እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ ታላቅን ነገር አድርጎ ካየን በኋላ በግ ብሎ በነደደው እሳት ተማርከን ቆም ብለን በመመልከት ለሌላው እንኳ ባይሆን ለራሳችን “አየህልኝ ያነደድኩት እሳት! አቤት እንዴት ይገርማል? እንዴት ድንቅ አድርጌ ነው ያነደድኩት!” በማለት ራሳችንን ስንኳሽ ሳናስበው እንደዚያ የተንበገበገው እሳት ኃይሉ እየደከመና እየቀነሰ ሄዶ በመጥፋት ደረጃ ላይ ይደርሳል። ይህ ሁኔታችን እግዚአብሔር ካስቀመጠልን የመሠዊያ ሥርዓት ውጭ ከመሆኑም በላይ ትልቅ ድካማችን ነው። እግዚአብሔር ባነደደው እሳት ይገባኛልነቱን ራሳችን ወስደን በዚያም በመመስጥ መቀጠል ያለበትንና መንደድ ያለበትን እሳት እንዲጠፋ እንዲከስም ምክንያት እንሆናለን። ሕጉ ግን የሚለው ሁሉ በየማለዳው ሳያቀርጥ ይነድድ ዘንድ እንጨት መጨመር አለበት ነው።

አገልግሎታችን የተሳካ ነው ብለን ባሰብንበት ሰሞን ጸሎት በየዕለቱ የመጸለዩም አስፈላጊነት አልታይህ ይለናል። ያ ደግሞ ለአገልግሎታችን ብቻ ሳይሆን ለሕይወታችንም አደገኛ ነው። ብዙዎቻችን በድሮ ዝናችን ለመኖር

የምንፈልገውም ከዚህ አንጻር ነው። በአንድ ወቅት እግዚአብሔር አምላክ በውስጣችን ያቀጣጠለውን እሳት ብቻ በትዝታ በማሰላሰል ያንንም በመተረክ ብቻ እንኖራለን። አሁን ግን እሳቱ ጠፍቶብን ታቅፈን ያለነው አመድ ብቻ ከሆነ ያሳዝናል። የዛሬው አመድ ሳይታየን የድሮው እሳት ትዝታ ብቻ ተቀርጾብን፤ ዕድሜያችንን በወግና በታሪክ እንገፋለን። ዛሬስ? አመዱ ተወግዶ እሳቱ እንዲቀጣጠል እንጨት መጨመር የለበትም? እንዴታ! ትዕዛዙም የሚለው እንደዚያ ነው። የታሪክ እሳት ለማንም አይሞቅም፤ በታሪክ እሳት ለዛሬ ምግብን ለማብሰልና ራስን ለመጥቀም አይቻለም። ለዛሬ የዛሬ እሳት ያስፈልጋል። በዛሬው እሳት በመቀጣጠል ማገልገል ይኖርብናል።

7▶ ካህኑ መሥዋዕቱን በሥርዓት በዚያ ላይ ይረበርባል። ይህ ተገቢው ሥርዓት ነው። እሳቱ በሕይወታችን ውስጥ እንዲቀጣጠል ከተፈለገ ነገሮች ሳይዘበራረቁ ሥርዓት ተከትለው መቀመጥና መፈጸም ይኖርባቸዋል። መስተካከል የሚኖርባቸው እሳቱ ከወረደ በኋላ ሳይሆን እሳቱ ከመውረዱ በፊት ተስተካክለው መቀመጥ አለባቸው። እሳቱ ሊወርድ የሚችለውም ሁሉ ሲስተካከል ነው። ነገሮች ከሥርዓት ሲወጡ በቅድሚያ መከናወን የሚገባቸው ነገሮች በመጨረሻ፤ በመጨረሻም የሚገኙትም በመጀመሪያ ሆነው ሥርዓት ያሳጣሉ። ሥርዓት አልበኝነት እግዚአብሔርን ደስ የሚያሰኝ ልምምድ አይደለም። እግዚአብሔር የሥርዓት አምላክ ነው። ይህ ጊዜ ያለፈበት የኦሪት ሥርዓት ነው ብለን የምንጥለው ሳይሆን እንደ መለኮታዊ ሥርዓት በመንፈሳዊ

ትርጓሜ ነገሮችን በእግዚአብሔር ቤትም ሆነ በሕይወታችን ውስጥ በሥርዓት ማከናወን ግዴታችን ነው።

8፤ የደህንነት መሥዋዕት ስቡ መቃጠል አለበት። ይህ መሥዋዕት የህብረት መሥዋዕት ተብሎ የሚታወቅ ነው። ህብረት የምናደርገው ከእግዚአብሔር ጋር ነው። በቅድሚያ ያ በየዕለቱ መከናወን ያለበት ሥርዓት ነው። ከእግዚአብሔር ጋር የሚኖረን የጸሎትና የጥምና ጊዜ መቋረጥ የለበትም። ይህ የሰብ መቃጠል የሚያመለክተው ያንን ነው። ከዚያ በኋላ ነው የእግዚአብሔር እሳት መንደድ የሚችለው።

2

የመንፈስ ቅዱስ እሳት

“ከእግዚአብሔር መሠዊያ እሳት አይጠፋም።” በስሙ ተለይተን ለእርሱ ቅዱስ መሥዋዕት ለማድረግ ነፍሳችንን የሰጠን እያንዳንዳችን በየትም አገር ብንኖር፤ የኑሮ ደረጃችን ከፍና ዝቅ ያለ ቢሆንም ዕድሜና ጾታ ሳይለይ፤ እንደ እግዚአብሔር መሠዊያዎች የእግዚአብሔር እሳት ዘወትር በውስጣችን እንዲነድ የእግዚአብሔር ፍቃድና ትዕዛዝ ነው። በተራራ ላይ ብንወጣ በሽለቆም ውስጥ ብንወርድ ያ እሳት ዘወትር ከውስጣችን መጥፋት የለበትም። ዘሌዋውያን ምዕ. 6:8 ላይ ለሙሴ በተሰጠው ሕግ ላይ እሳትን አስመልክቶ የተሰጠው ትዕዛዝ ይህንን እውነት አጉልቶ ያሳየናል።

በዘጸአት 27:20 ላይ አሮንና የአሮን ልጆች ደግሞ መቼም ቢሆን መቋረጥ የሌለበትን ዘላለማዊ ሥርዓት ይሰጣቸዋል። ይህም ሥርዓት የእስራኤል ልጆች ለመልካም መብራት የሚውል የተወቀጠ የወይራ ዘይት እንዲያመጡ መታዘዛቸው ነው። ያንንም የወይራ ዘይት በመገናኛው ድንኳን ውስጥ በምስክሩ ታቦት ፊት ካለው መጋረጃ ውጭ አሮንና ልጆቹ ከማታ እስከ ማለዳ ድረስ እንዲያሰናዱና እንዲያበሩት፤ ይህም ለዘላለም በእስራኤላውያን መካከል

እንዲፈጽም ከእግዚአብሔር አምላክ የተላለፈ መለኮታዊ ሥርዓት ነው።

እግዚአብሔር አምላክ እስራኤላውያንን ሲማቅቁበት ከነበረው ባርነት ነፃ አውጥቷቸው ወደ ተስፋይቱ ምድር እየመራቸው ሳለ፣ እግረ መንገዱንም ስለ እግዚአብሔር ማወቅ የሚገባቸውን ሁሉ በቅደም ተከተል ሥርዓቱን ያስተምራቸውና ያሳውቃቸው ነበር። እርሱን በተመለከተ ከዚህ በፊት በሦስት መንገድ እንዳስተማራቸው አይተናል።

በቅድሚያ ያላቸው ነገር ቢኖር እወቁኝ ነው። ሙሴ እግዚአብሔር ሆይ አንተ ቅዱስ ነህና እኛ ሰዎች እንዴት ልናውቅህ እንችላለን? የሚለውን የትህትና ጥያቄውን ቢጠይቅ? እግዚአብሔር፡- እኔ እግዚአብሔር የሚባላ እሳት ነኝ እንግዲህ እኔን በእሳትነቴ፤ በቅድስናዬና በኃይሌ እወቁኝ በማለት ራሱን በዚህ መንገድ ገለጻቸው። በዚህ መልክ እኔን ማወቅ ከፈለጋችሁ በአምልኮ ወደ እኔ ቅረቡ በማለት እነርሱን እግዚአብሔር ራሱ ወደ እርሱ አቀረባቸው። ይህም ማለት እግዚአብሔር ወደ ራሱ ሲያቀርባቸው ለአንድ ጊዜ አምልኮ ብቻ ሳይሆን እስከ ዘላለም ከእርሱ ጋር ህብረት እንዲኖራቸው ነው። ይህም ዘላለማዊ እቅዱ ነው። አምልኮን ደግሞ እንዴት እንደሚፈጽሙ ግራ ተጋብተው ጥያቄያቸውን ሲያቀርቡ መሠዊያውን ትሠሩልኛላችሁ ሲል የአምልኮውን ሂደትና ከእግዚአብሔርም ጋር ሊያደርጉት የሚገባውን ህብረት ገለጻቸው። በዚያ መሠዊያ አማካይነት ወደ እርሱ መቅረብ እንደሚችሉ ከነገራቸው በኋላ በዚያ መሠዊያ ላይ እነርሱ

ማከናወን የሚገባቸውን ዝርዝር ጉዳዮች ጨምሮ አሳውቃቸው። ይህም ዝርዝር ጉዳይ እንደሚከተለው ነበር።

አንደኛ፡- መሠዊያው የተቀደሰ መሠዊያ መሆን እንደሚገባው አሳሰባቸው። ያ መሠዊያ እኔን የምታመልኩበት፤ የምታከብሩበትና የምትቀደሱበት ስለሆነ በፊቱ ሊኖር የሚገባው መሥዋዕትና መሠዊያ ሁልጊዜ የተቀደሰና የነፃ ሊሆን ይገባዋል በማለት አሳሰባቸው።

ሁለተኛው፡- በዚያ መሠዊያ ላይ እኔን ታመልካላችሁና እሳቱ መጥፋት የለበትም የሚለው የጌታ እግዚአብሔር ማሳሰቢያ ነው። በምንም ሁኔታ ውስጥ ብትገኙ ብትሰደዱ፤ በአገራችሁም ደልቷችሁ ብትኖሩ፤ ብትደኽቡ፤ ቢመቻችሁና ባይመቻችሁ እሳቱ ከመሠዊያው ላይ መጥፋት የለበትም። እናንተ በመሰላችሁና ደስ ባላችሁ ጊዜ ብቻ ሳይሆን ዘወትር እሳቱ ከመሠዊያው ላይ መጥፋት የለበትም የሚለው መለኮታዊ ትዕዛዙ ነበር።

ባለፉት ገጾች በእግዚአብሔር ፊት ከመሠዊያው ላይ መጥፋት የሌለባቸውን አምስት አይነት እሳቶች አስቀምጠናቸዋል። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ከእነኞ ከእግዚአብሔር መሠዊያ ላይ መጥፋት ከሌለባቸው እሳቶች አንዱ የመንፈስ ቅዱስ እሳትን ጠለቅ ብለን ለማየት እንሞክራለን።

በብሉይ ኪዳን ጊዜ እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ለመገናኘት ሲፈልግ ሕዝቡን ወደ እርሱ አቀረባቸው። ከዚያም እርሱ የሚቀበለውን አምልኮና ክብር እንዴት እንደማይቀርቡ ሥርዓትን ይነገሳቸው። በመሠዊያው አጠገብ

መልካም ጣዕም ያለው ዕጣን እንዲጨስ አዘዘ። በዚያ ቦታ የተጠቀሰው መልካም ዕጣን በአማኞች የአምልኮ ሕይወት የሚመሰል ነው። በሌላ በኩል ደግሞ ከምስክሩ ታቦት ፊት ካለው መጋረጃ አጠገብ የአሮን ልጆች እንዲፈጽሙት የተሰጠ ትእዛዝ ነበር። ይህም በልዩ ሁኔታ ከተሠራ የወይራ ዘይት የተሞላውን መቅረዝ በማብራት ነው። ይህንንም ዘላለማዊ ሥርዓት ለልጅ ልጆች ሁሉ ያስተላልፉ ዘንድ ታዘው ነበር። ያ በልዩ ሁኔታ ተሠርቶ በመቅረዙ ውስጥ የሚበራው የወይራ ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው።

በእግዚአብሔር በማደሪያው ድንኳንና በቤተመቅደሱ ውስጥ መብራትን የማብራት አገልግሎት አስመልክቶ አሮንና የአሮን ልጆች በሁለት ታላላቅ ጉዳዮች ላይ የሚያተኩር ሥርዓት ይሰጣቸዋል። ይህ ሥርዓት ማንኛውም ሊቀ ካህን በማለዳ ወደ መሠዊያው ሲገባ መብራቱ መብራት በሚገባበት ቦታ እየበራ እንዳለ ማረጋገጥ ተቀዳሚው ሥራው ይሆናል። ከዚያም አመዱን በአንድ ቦታ አከማችቶ ልብሱን ከቀየረ በኋላ አመዱን ከከተማ ውጭ ወስዶ ይጥለዋል። ቀጥሎም ወደ ቅድስት ሲገባ በዚያ ቦታ ሁል ጊዜ መብራት ያለበት አንድ መቅረዝ አለ። ይህም መቅረዝ እየበራ መሆኑ አስቀድሞ ማረጋገጥ የሊቀ ካህኑ ተግባር ነው። ምክንያቱም በብሉይ ኪዳን አውድ ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ነው።

ዛሬም እኛ እውነተኛውን በቀራንዮ መስቀል ላይ የተገለጸውን ፍቅር ያገኘን ካህናት ነን። ለሕይወታችንና ለአገልግሎታችንም የመንፈስ ቅዱስ እሳትና የቅባቱ ዘይት ለጥቂት ጊዜም ቢሆን ከውስጣችን ማለቅ የለበትም። ይህ

የብሉይ ኪዳን ምሳሌ ዘወትር ማብራት የሚገባንን የምሥራቹን ወንጌል መብራት ሳናበራ እንዳንቀር መጠንቀቅ እንዳለብን የሚያሳስበን ምሳሌ ነው። ይህ ገለጻ በአራት ሕግ ላይ ብቻ የተሰጠ አልነበረም። ዘይቱ የመንፈስ ቅዱስ፤ መቅረዙ የሕይወታችን ምሳሌ መሆኑን እግዚአብሔር በነቢያት በኩልም ገልጾታል። ትንቢተ ዘካርያስ ምዕራፍ 4 ላይ ይህንን እውነት ድጋሚ ትኩረት ሰጥቶት ሲገልጸው እንመለከታለን።

እግዚአብሔር አምላክ ለነቢዩ ሁለት ነገርን ያሳየዋል። በመቅረዙ ላይ መብራት አለ ከመብራቱም ጋር ደግሞ ማሰሮ አለ። እያንዳንዱ ራሱን የቻለ አብነታዊ ትርጉም አለው። መቅረዙ መንደድ የሚችለው ማሰሮው በዘይት ሲሞላ ብቻ ነው። ዘይት ከሌለ ማሰሮው ባዶ ከሆነ መብራት አይኖርም። በዚህ ክፍል ውስጥ ብዙ ጊዜ ለራሳችንም ሆነ ለሌሎች መጥቀስ የምንወደው ጥቅስ አለ። ይህም ጥቅስ በቁጥር 6 ላይ የሚገኘው “በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም።” የሚለው ነው። ይህ ቃል ተፈጻሚነት የሚኖረው የዘይቱ ማሰሮ ሙሉ ሲሆን እንጂ ባዶውን ሲሆን አይደለም። መቅረዙ መብራት እንዲሰጥ የግድ በማሰሮው ውስጥ ዘይት መኖር አለበት። ይህ ነው የእግዚአብሔር አሠራር። የመንፈስ ዘይት በውስጣችን ከሌለ ኃይልና ብርታት አይኖረንም። ሕይወታችን ሕያው ሆኖ አገልግሎታችንንም በኃይልና በብርታት ማከናወን የምንችለው የብርታትና የኃይል ሁሉ ምንጭ የሆነው ዘይት በውስጣችን በብቃት ሲገኝ ብቻ ነው። በማሰሮው ውስጥ ያለው ዘይት በትንሹ በተመጠነ ሁኔታ ብቻ ካለ መቅረዙም

መብራት የሚችለው እስከ ጥቂት ጊዜ ወይም እስከተወሰነ ጊዜ ድረስ ብቻ ነው። ይህም እውነት በሕይወታችን የሚፈጸመው ልክ እንደዚሁ ነው። በውስጣችን ያለው የመንፈስ ቅዱስ ልክ በመጠኑ ከሆነ ያለን ብርታትና ኃይል በዚያው ልክ በውስጣችን ያለው ተንጠፍጥፎ እስኪያልቅ ድረስ ብቻ ነው። ስለዚህ ዘወትር በብርታት ለማገልገል፤ ሁልጊዜ በኃይል ለመውጣትና ለመግባት የመንፈስ ቅዱስ ዘይት በውስጣችን በሙላት መገኘት ይኖርበታል። ለዚህም ነው ሐዋርያው ጳውሎስ “መንፈስ ይሙላባችሁ...” በማለት የሚመክረው። ያች የነቢዩ ሚስት ለኤልሳቦ በዕዳ መያዟን ከነገረችው በኋላ መፍትሄ ሊሰጣት የፈለገው ነቢዩ በመጀመሪያ ማሰሮዎችን እንድትሰበስብ ነው። ከዚህ ትዕዛዝ ጋር ማሰሮዎቿን እንዳታሳንስ ሌላ ማሳሰቢያ ጨምሮ ሰጣት። የሚኖራት ሀብትና ንብረት ልክ የሚመጠነው በምትሰበስባቸው ማድጋዎች ልክ ነው። የእኛም ሕይወት እንደዚሁ ነው። ያለን መንፈሳዊ ጉልበትና ብርታት የሚተመነው ዘወትር በሕይወታችን በመንፈስ እንሞላ ዘንድ ወደ ጌታ ፊት ቀርበን በምንጠይቀው ጥያቄ ልክ ነው። ካልጠየቅን አናገኝም፤ ካላገኘን የነበረን ይሟጠጣል። ካለቀ በኋላ ግን በመንፈስ ብርቱና ኃይለኛ ለመሆን መጣራችን ምንም ቢሆን ውጤት አይኖረውም። ማሰሮአችን መጉደል የለበትም። ሰፊ ማሰሮ ይዘን ወደ እግዚአብሔር መቅረብ ይኖርብናል። እግዚአብሔር ባዶ ማሰሮ ይዘው ለቀረቡት ለመሙላት የተቀደሰ ፈቃዱ ነው።

ነቢዩ ዘካርያስ እግዚአብሔር ካመለከተው ነገሮች አንዱ የወርቅ መቅረዝ ነው። ወርቁ ሰባት መብራቶች በራሱ

ላይ አለው። እያንዳንዱ መብራት ከማሰሮው የሚወጣውን ዘይት በደንደው በኩል አግኝቶ ያበራል። ከዚያ ሙሉ ከሆነው ማሰሮ የሚወጣውን ዘይት ያ ደንደ ተቀብሎ እንደሚያስተላልፍና እንደሚያበራ ሁሉ የክርስቲያንም አገልግሎት በዚህ መንገድ የሚመሰል ነው። የመንፈስ ቅዱስ ዘይትን እንደ ደንደ በማስተላለፍ የወንጌልን የምሥራች ለእግዚአብሔር ክብር፤ ለሰዎችም ጥቅም ማብራት ይኖርበታል። አንድ ክርስቲያን በሕይወቱ ሊያከናውነው የሚፈልገው ዋናው የእግዚአብሔር ፈቃድ ይኸው ነው።

አንድ ኩራዝ ውስጥ የሚገኘው ፈትል በሚገባ መንደርና ብርሃን መስጠት የሚችለው በቂ ዘይት በኩራዙ ውስጥ ሲኖረው ነው። ዘይቱ እያለቀ ብርሃን ማብራት ሲቀጥል በኩራዙ ውስጥ ያለው ፈትል ብርሃን መስጠቱን ያቆምና ራሱ መንደርና መክሰም ይጀምራል። የክርስቲያን ሕይወትም በእግዚአብሔር ዘይት በመንፈስ ቅዱስ ዕለት ዕለት መሞላቱን ካቋረጠ በራሱ መንደር ስለሚጀምር እያለቀ የሚቀረው ጥቁር ጥላሽት ብቻ ይሆናል። ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ውስጥ ሲሆን ያበራል ለሌሎች በረከት ለእግዚአብሔርም ክብር ይሆናል እንጂ ነጹ አይከሰምም፤ አይጨስምም። በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ዘወትር የተጠበቀ ይሆናል። የእግዚአብሔር ዘይት በሌለበት ቦታ የሥጋ ሽታ አገልግሎቱን ይሰነፍጠዋል፤ ያገማዋል፤ በዙሪያው ያሉት በመሉ እንዲሸሹትና እንዲርቁት ያደርጋል። የሥጋ አገልግሎት ያፈርሳል እንጂ አያንጽም። በአገልግሎታችንና በሕይወታችን ውስጥ ይህ ዓይነት ሁኔታ ሲገጥመን ቶሎ ብለን ወደ እግዚአብሔር ፊት ቀርበን ጌታ ሆይ ማሰሮዬን

በመንፈስህ ዘይት ሙላው በማለት ንስሐ ገብተን መለመን ይኖርብናል እንጂ በእልክኝነት መቀጠሉ አደገኛ ነው። የክርስቲያን ሕይወት በመፃዛው ለሚጠፋት የሞት ሽታ ለሚድኑት የሕይወት ሽታ መሆን ይኖርበታል እንጂ በሥጋ በመራመድ ለሁሉም የሞት ሽታ መሆን የለበትም፤ ተልዕኮውም ይህ አይደለም። ስለዚህ የሕይወት መፃዛችን መጥፋት የሚጀምረው የመንፈስ ቅዱስ ዘይት በውስጥ እንደሚገባ መሥራት ሳይችል ሲቀር ነው። እግዚአብሔር ሁላችንንም ከዚህ ይጠብቀን።

ክርስቲያን በመቅረቡ ላይ እንዳሉት ሰባቱ ደምደሞች ሕይወቱ ለእግዚአብሔር ዘይት ሁልጊዜ ክፍት መሆን ይኖርበታል። ያ ደምደሞ በተዘጋ ጊዜ መንፈሳዊ ሕይወታችንም አደጋ ላይ እንደሚወድቅ ማወቅ አለብን። ደምደሙን ሊደፍኑና ሊዘጉ የሚችሉ ብዙ ነገሮች ስላሉ አማኝ ከእነዚያ ነገሮች ራሱን በመጠበቅ በንጽህና መመላለስ ይገባዋል። ዘይቱን መፍጠር፤ መቀነስና መጨመር፤ ማብዛት የሰው ሥልጣን አይደለም። ግን አንድ ነገር ማድረግ እንችላለን ይኸውም ዘይቱ በደንብ እንዲፈስ ደምደሙን ማጽዳትና በንጽህና መያዝ ነው። መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን በሙላት ይመላለስ ዘንድ ሕይወታችንን በንጽህና መጠበቅና በቅድስና መኖር የእኛ ፈንታ ነው። ቅድስናችን ከተበላሸ፤ ሕይወታችን ከጎደፈ፤ ኑሮአችንም ምስክርነቱ መልካም ካልሆነ፤ የእግዚአብሔር ዘይት በሕይወታችን ተላልፎ ተገቢውን መብራት ለአካባቢያችን ለማብራት እንችላለን። ያ ነው እንግዲህ “በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም” የሚለው ቃል ትክክለኛ

ትርጉሙ። ይህንን ያደረኩት፣ ያንን ያከናወንኩት፣ እነዚህን የፈጸምኩት፣ እነዚያን የሠራሁት እኔ ነኝ የሚለው አገላለጽ ከዚህ መለኮታዊ ገለፃ ጋር እጅግ ተቃራኒ ነው። በእግዚአብሔር አገልግሎት ውስጥ በእግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በማንም ኃይልና ብርታት ሥራውን ማከናወን አይቻልም። በእርግጥ የእግዚአብሔር ዘይት በሙላት በውስጣችን ፈስሶ በሚገባ መቅረዛችን ሲበራ ለሰው የማይቻለውን ሁሉ በመንፈሱ ስናከናውን እንገኛለን። ድንቅና ተአምር በኑሮአችንና በአገልግሎታችን ይፈጸማል። በዚህን ወቅት ልቦናችንና አንደበታችን በእግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በራሳችን ኃይልና ብርታት እንዳልተከናወነ ማመንና ለሌሎችም መመስከር ይኖርበታል። ክብር ለሚገባው ለእግዚአብሔር ክብርን መስጠት አለብን።

ታላላቅ ሥራዎቻቸውን አይተን ታላላቅ ብለን የምንጠራቸው ሰዎች አለመጠን ማሞካሸትና ማግነን ስንጀምር እግዚአብሔር ለክብሩ ቀናተኛ ነውና ተው በዘይቱ የተነሳ ነውና ድንቅን ያከናወንኩት እነርሱም እንደ እናንተ ሰዎች ናቸው - ብሎ ያርመናል። በአንጻሩ ደግሞ ራሳችንን አለቅጥ ዝቅ አድርገን በመመልከት እኔ እንደነ እከሌ መሆን እንዴት እችላለሁ? በፍጹም የማይሆን ነው ብለን ከአገልግሎቱ መገለል የለብንም። ይህንን አቋም ከወሰድን እግዚአብሔርም ለዚህ አቋማችን መልስ አለው። እነዚያም ታላላቅ ነገሮችን እንዲያከናወኑ ያደረኩት እኔ ዘይቱን ልኬላቸው ከዘይቱ የተነሳ ነውና ላንተም ዘይቱን አልከለክልህም ይለናል። በዘይቱም ድንቅ ነገርን ለእርሱ ክብር ለሕዝቡም በረከት እንደሚሠራ ያሳስበናል።

ሕይወታችን በእርሱ ዘይት ይሞላ ዘንድ ባዶ ንጹህና ቅዱስ እንድናደርገውም ያደፋፍረናል፤ ያበረታታናልም። በመንፈሴ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም ማለት ይህ ነው።

በዘካርያስ 4:7 ላይ “ታላቅ ተራራ ሆይ አንተ ምንድር ነህ? በዘሩባቤል ፊት ደልዳላ ሜዳ ትሆናለህ” ተብሎ ተጽፎአል። ይህ የተፃፈው ከመቅረቱና ከማሰሮው ትዕይንት በኋላ ነው። የኑሮአችን የአገልግሎታችን የሕይወታችን ተራራ በእኛ ፊት ደልዳላ ሜዳ የሚሆነው በሕይወታችን ማሰሮ ውስጥ ዘይት ሲሞላ ነው። ቧምቧው ጸድቶና በሚገባ ዘይቱ እየፈሰሰ ያለገደብ መብራታችን በሚበራበት ጊዜ ነገሮች የተስተካከሉ ይሆናሉ። ከእግዚአብሔር ዘንድ እሳት በምትወጣበት ጊዜ ተራራዎች በፊቱ አይቆሙም ይቀልጣሉ። የእግዚአብሔር እሳት በሚነድበት ጊዜ በክርስቲያኖች ፊት የቆመው ተራራ ይናዳል። ያንን ያደረጉት እነርሱ ሳይሆኑ የእግዚአብሔር እሳት ነው። የክርስቲያኖች ኃላፊነት ከቧምቧው ጋር መገናኘትና ብርሃንን ማብራት ብቻ ነው። ምክንያቱም በእግዚአብሔር መንፈስ እንጂ በክርስቲያኖች ኃይልና ብርታት አይደለም።

የብዙ ክርስቲያኖች ትልቁ ስህተት እዚህ ላይ ነው። ብርታትና ኃይል ከእግዚአብሔር መንፈስ ብቻ እንደሆነ በመርሳት በፊታቸው የቆመውን ተራራ በራሳቸው ኃይልና ጉልበት ለማፍለስ አካፋና ዶማ ይዘው ወዲያ ወዲህ ይላሉ። ያ ትርፉ ድካም እንጂ ውጤት የሚገኝበት አይደለም። ተራራን የሚያፈልስ የእግዚአብሔር የመንፈስ እሳት ብቻ ነው።

በዘካርያስ 4:8 ላይ “የዘሩባቤል እጆች ይህን ቤት መሠረቱ የእርሱም እጆች ይፈጽሙታል” ይላል። በአገልግሎታችን ውስጥ የጀመርነውን ሥራ ከፍጻሜ ለማድረስ እግዚአብሔር የሚጠቀመው እኛኑ ነው። በእናንተ መልካምን ሥራን የጀመረ እንደሚፈጽም ተረድቻለሁ በማለት ሐዋርያም ጳውሎስ የፃፈው ይህ መለኮታዊ እውነት ተገልጦለት ነው። ዘሩባቤል የቤቱን መሠረት እንደጣለ በፊቱ የተጋረጠው ተራራ የነበረው መሰናክል በዘሩባቤል ጥረት የማይወጣ ነበር። በራሱ ሊንደውና ሊያፈልሰው የማይቻለው ፈተና ነበር። እግዚአብሔር ግን መልስን ሰጠው። ከቧምቧው ብቻ ጋር በመገናኘት በእግዚአብሔር የመንፈስ እሳት መሞላት እንዳለበት ነገረው። የዘሩባቤል ጅማሬ ወደ አማረ ፍጻሜ የሚደርሰው በዘሩባቤል ኃይልና ብርታት ሳይሆን በእግዚአብሔር መንፈስ ነው። ስለዚህ ጌታ አምላክ ለዘሩባቤል ትልቅ ተስፋን ሰጠው ጅማሬህ ባማረ ሁኔታ ትፈጸም ዘንድ መንፈሴን በአንተ ላይ አፈሳለሁ አለው። ያለ እግዚአብሔር መንፈስ የጀመርነው ፍጻሜው አይሰምርም። ጅማሬያችን በእግዚአብሔር መንፈስ ካደረግን በኋላ በመሃል ላይ ለሚገጥመን ማንኛውም መሰናክል መፍትሄና ማስወገጃው የእግዚአብሔር መንፈስ መሆኑን መዘንጋት የለብንም። ዘይቱ በቀደመው ፍቅራችንና ጥማታችን መጠን በውስጣችን ይፈስ ዘንድ ሕይወታችንን ከእግዚአብሔር የመንፈስ ዘይት ቧምቧ ጋር ሁልጊዜ ማገናኘት ይገባናል። አለበለዚያ በመልካም ጀምረን በመሃሉ በሚገጥመን መሰናክል ተፈትነንና ተስፋ ቆርጠን ወደ ኋላ ለመንሸራተት እንገደዳለን።

በመንፈሱ ከጀመርንና በመንፈሱ ከቀጠልን እግዚአብሔር ያስጀመረንን በመንፈሱ ቅባት ያስፈጽመናል። እግዚአብሔር የማያስፈጽመውን አያስጀምርም። አንድ ነገር የተጀመረው በእርግጥ በእግዚአብሔር ከሆነ እርሱ በሚያስደንቅና ባማረ ሁኔታ ይፈጽመዋል። ሕይወታችን ከተቀደሰው የዘይት ቧንቧ ጋር ከተጋጠመ እግዚአብሔር የጀመርነውን እንደ መቅረዙ ቁጥር ሰባት እጥፍ ድንቅና ውብ አድርጎ ይጨርሰዋል። ይህም ለራሱ ለእግዚአብሔር ክብር ነው። የኃይሉ ታላቅነት የእኛ ሆኖ እንዳይሰማን እንደገና ደግሞ በመንፈሱ እንጂ በኃይልና በብርታት አይደለም እያለ ለሚሰማ ሁሉ ይናገራል።

በዘካርያስ 4:11-14 ባለው ክፍል ውስጥ ነቢዩ ዘካርያስ በሚያየው ራእይ ከማሰሮው ከመቅረዙና ከቧንቧዎች ሌላ በሁለቱ ቧንቧዎች ግራና ቀኝ ስለሚገኙ ስለ ሁለቱ የወይራ ቅርንጫፎች ሲጠይቅ እንመለከታለን። እግዚአብሔርም በምድር ሁሉ ጌታ አጠገብ የቆሙት ሁለቱ የተቀቡት እነዚህ ናቸው በማለት መለሰለት።

የእነዚህ ቅርንጫፎች መቀባት ምሳሌ ምስጢሩ በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር አጠገብ ዘንድ መቆማቸው ነው። የሁላችንም ኃላፊነት ቢሆን ከዚህ የተለየ መሆን የለበትም። ኃላፊነታችን ከእግዚአብሔር ጋር መጣበቅ ነው። የምንቀባውም ለአገልግሎት ብቁ የምንሆነውም ከእግዚአብሔር ጋር ስንጣበቅ እንጂ ለብቻችን በራሳችን እንቆማለን በማለት ስንገደገድ አይደለም። እያንዳንዳችን ብዛት ያለን የእግዚአብሔር ልጆች እነዚህን ሁለቱን የወይራ ቅርንጫፎች የምንወክል ምስክሮች ነን። አቁዋማችን

ከእግዚአብሔር ጋር የተጣበቀ እስከሆነ ድረስ የተጣበቅን ነን። እግዚአብሔር ሁላችንንም ለምስክርነት ይፈልገናል።

በማቴ. 3:11 ላይ የብሉይ ኪዳን የመጨረሻው ነቢይ በመባል የሚታወቀው መጥምቁ ዮሐንስ እንዲህ ብሎ ይናገራል፡- “እኔ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ። ጫማውን እሸከም ዘንድ የማይገባኝ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል። እርሱ በመንፈስ ቅዱስ በእሳትም ያጠምቃችኋል።” መጠመቅ ማለት ትርጉሙ በአንድ ትልቅ ነገር መዋጥ መሸፈን መቀበር ማለት ነው። ስለዚህ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል ሲል እናንተ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ትዋጣላችሁ፤ ትሸፈናላችሁ፤ ትቀበራላችሁ በእናንተ ላይ የሚታየው መንፈስ ቅዱስና እሳቱ ነው። በብሉይ ኪዳን አገልጋዮቹን እንደ እሳት ነበልባል ያደርጋል የተባለው በዚህ መሠረት ነው። ምክንያቱም እኛ በዚህ እሳት ውስጥ ከተጠመቅን በኋላ እሳቱ እኛን አያቃጥለንም ግን ከውስጣችን የማያስፈልገውን ቆሻሻና የረከሰውን ነገር ያስወግድልናል፤ ያጠራልናልም። የእግዚአብሔር ቅዱሳን አድርጎም ያቆመናል።

የመጥምቁ ዮሐንስ ትንቢት የተፈጸመው በበዓለ ኀምሳ ቀን ነው። ሐዋ. ሥራ 2:1-8 የትንቢቱን አፈጻጸም ይተርክልናል። በዚህ ክፍል ውስጥ ስንመለከት በበዓለ ኀምሳ ቀን ሁሉም በአንድ ልብ ነበሩ። ይህ አንድ ልብነት ትልቅ ምስጢር አለው ይኸውም እሳቱ በውስጣችን እንዲነድ ሕይወታችን ከዘይቱ ቧንቧ ጋር መጣበቅ አለበት። በሁለተኛ ደረጃ ደግሞ ከወገኖች ጋር አንድ ልብ መሆን አለብን።

የመንፈስ ቅዱስ እሳት በውስጣችን እንዲፈስ የቅዱሳን
አንድነት ትልቅ ሚና ይጫወታል።

3

የእግዚአብሔር የፍቅር እሳት

“እንደ ማህተም በልብህ
እንደ ማህተም በክንድህ አኑረኝ
ፍቅር እንደ ሞት የበረታች ናትና
ቅንኦትም እንደ ሲኦል የጨከነች ናትና
ፍንጣሪዋ እንደ እሳት ፍንጣሪ
እንደ እግዚአብሔር ነበላባል ነው።
ብዙ ውኃ ፍቅርን ያጠፋት ዘንድ አይችልም
ፈሳሾችም አያሰጥሙአትም።”

(መኃ. መኃ. ዘሰለሞን 8:6-7)

ሌላው መጥፋት የሌለበትና ሁልጊዜ መንደድ ያለበት
እሳት የእግዚአብሔር ፍቅር ነው። ባለፈው ምዕራፍ
እንደተመለከትነው በእግዚአብሔር ፊት መጥፋት የሌለበት
እሳት የመንፈስ ቅዱስ እሳት ነው። ይህ የመንፈስ ቅዱስ
እሳት እንደነደደ ሲቆይ በሕይወታችን ውስጥ የእግዚአብሔር
ፍቅር እየተቀጣጠለ ሳይጠፋ እንዲቆይ ያደርገዋል።
የእግዚአብሔርን ፍቅር ሕያው ያደርገዋል። መንፈስ ቅዱስ
ወደ ሕይወታችን ሲመጣ ዋናውና የመጀመሪያ ስጦታው
ጌታ ኢየሱስን ማክበር ነው። ይህም የሚከናወነው
የእግዚአብሔርን ፍቅር በውስጣችን በማፍለስ ነው።
የቀራንዮንም ፍቅር በውስጣችን ሕያው በማድረግ ነው። ይህ
የእግዚአብሔር ፍቅር በውስጣችን ሕያው በሚሆንበት ጊዜ
እኛ ለእግዚአብሔር ዓላማ መኖር እንጀምራለን።

እግዚአብሔርም በሕይወታችን ውስጥ ያለውን ዓላማ ይፈጽማል።

ከዚህ በላይ በመኃ. መኃ. ዘለለሞን 8:6-7 ባለው ክፍል ውስጥ እንደ ተመለከትነው የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ ሕይወታችን በሚመጣበት ጊዜ ይህ ፍቅር ከሕይወታችን በቀላሉ የሚጠፋ የሚታገድ ወይም የሚቆም እንዳልሆነ እንገነዘባለን። ምክንያቱም ፍቅሩ ሰማያዊ እንጂ የሥጋ ፍቅር አይደለም። የሥጋ ፍቅር በሁኔታዎች ላይ ተመስርቶ የሚገባ ስለሆነ የተመሰረተባቸው ሁኔታዎች ሲፍረከረኩ በቀላሉ የመቆም፤ የመታገድና የመጥፋት ዕድል ይገጥመዋል። ሰማያዊው የእግዚአብሔር ፍቅር ግድብን ሁሉ ጥሶ የሚያልፍና ሕያው ሆኖ የሚኖር ነው። ለዚህም ነው በእግዚአብሔር ፍቅር የተነኩ ሰዎች በሚመቻቸው ጊዜ ብቻ ሳይሆን በመከራና በስደት ውስጥም ሆነው ፍቅሩ በውስጣቸው ሕያው የሚሆነው።

ከዚህ በታች ከእግዚአብሔር ፍቅር አንፃር ልንመለከታቸውና ልንረዳቸው የሚገቡንን አምስት ነጥቦች እንዘረዝራለን።

1▶ የእግዚአብሔር ፍቅር በምንልበት ጊዜ ቅድሚያ የምንሰጠው እግዚአብሔርን መውደድ ነው። የነገር ሁሉ መጀመሪያ ይህ ነው። የነገር ሁሉ ፍጻሜም ቢሆን እግዚአብሔርን መውደድ ነው። ምክንያቱም ከሁሉም የሚበልጥ ፍቅር ነው። ሐዋርያው ጳውሎስ በ1ኛ ቆሮ. 13 ላይ “እምነት፤ ተስፋ፤ ፍቅር ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ

ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው።” በማለት የገለጸው ይህንን እውነት የበለጠ ትኩረት ለመስጠት ነው።

በመሠረቱ ነገር ሁሉ በእግዚአብሔር ይጀምራል እንደዚሁም በእግዚአብሔር ይፈጽማል። ሐዋርያው ዮሐንስ በመልዕክቱ ላይ እንደገለጸው “እግዚአብሔር ፍቅር ነው።” ፍቅርን የነገራችን ጅማሬና ፍጽሜ አደረግን ማለት፤ እግዚአብሔርን የነገራችን ሁሉ ጅማሬና ፍጽሜ አደረግን ማለት ነው። ስለዚህ በክርስትና ሕይወት ውስጥ ትልቅ ሥፍራ የሚሰጠው ዋነኛው ነገር የእግዚአብሔር የፍቅር እሳት ነው።

በኦሪት ዘዳግም ምዕ. 6:4-5 ባለው ክፍል ውስጥ የተፃፈው ቃል እንዲህ ይላል “እስራኤል ሆይ ስማ አምላካችን እግዚአብሔር አንድ እግዚአብሔር ነው። አንተም አምላክህን እግዚአብሔርን በፍጹም ልብህ፤ በፍጹም ነፍስህ፤ በፍጹም ኃይልህ ውደድ።” የእስራኤላውያን የጥሪያቸው መጀመሪያና መጨረሻ ይህ ነበር። በሕይወታቸውም ትልቅ ሥፍራ ሰጥተውት በተግባር እንዲፈጽሙት በድንጋጌ የተቀበሉት አደራ ይህኛው ነበር። እነርሱ እግዚአብሔርን በዚህ መልክ ከወደዱ ጣኦታትን ለማምለክ ልባቸው አያዘነብልም ከፍርድና ከሥርዓቱ ለመውጣት አይደፍሩም። ስለዚህ ከእነዚህ ነገሮች ለመጠበቅ እስራኤላውያን የእግዚአብሔር ፍቅር በውስጣቸው ያድር ዘንድ ያስፈልግ ነበር። ለእኛም ቢሆን ከዚህ የተለየ ተልዕኮ አይኖረውም። በውስጣችን የእግዚአብሔር የፍቅር እሳት በሚቀጣጠልበት ወቅት እንደ እግዚአብሔር ሰው በቃሉና በመንፈሱ በመመራት ለመኖር አንችገርም። ችግር ውስጥ የምንገባው

ግን የእግዚአብሔር የፍቅሩ እሳት ከውስጣችን በራሳችን ቸልተኝነት የተነሣ እየጠፋና እየደከመ በሚሄድበት ጊዜ ነው።

የማደሪያው ድንኳን እንደገና እንድናጤነው እፈልጋለሁ። በማደሪያው ድንኳን መግቢያ ላይ የመሥዋዕቱን እንሰሳ ያቀርባሉ። ከዚያም የቀረበው መሥዋዕት በበሩ አጠገብ በሚገኘው የናስ መሠዊያ ላይ ይሰውታል። ናስ የፍርድ ምሳሌ ነው። በራእይ ውስጥ እንደ ተገለጸው የጌታ ኢየሱስ እግሮች እንደ ጋለ ናስ ሆነው ነው የተመሰለው። እርሱ ፈራጅ ስለሆነ በዚያ እግሩ ነው የሰይጣንን እራስ የቀጠቀጠው። እግዚአብሔር በብሉይ ኪዳን ጊዜ በናሱ መሠዊያ ላይ እየተሰዋ የሚቀርበውን መሥዋዕት በመቀበል የኃጢያትን ስርየት ያደርግ ነበር። ይህ ሥርዓት የማያቋርጥ ሥርዓት ነበር። ምክንያቱም ሰዎች መበደላቸው አይቀርም በበደሉ ቁጥር ለስርየታቸው ያ የኮርማ ደም በመሠዊያው ላይ መፍሰስ ነበረበት። ያ ካልሆነ ግን እስራኤላውያን ከስርየት ውጭ በመሆን በበደላቸው የተነሳ ይጠፋሉ።

እግዚአብሔር ሁኔታው በዚህ ዓይነት እንዲቀጥል አልፈለገም። ለሰው ልጆች ካለው ፍቅር የተነሳ ለአንዴና ለዘለዓለም ይሰዋና የሰውን ልጆች ኃጢያት ለዘለዓለም ያስተሰርይ ዘንድ አንድ ልጁን ኢየሱስ ክርስቶስን ላከ። ጌታ ኢየሱስም በቀራንዮ ተሰቀለ። ከዚያም ፍጹም የሆነውን መሥዋዕት እግዚአብሔር ከተቀበለ በኋላ በመሠዊያው ላይ የእግዚአብሔር እሳት እንዳይጠፋ ወሰነ። ያ የእግዚአብሔር እሳት የእርሱ ፍቅር ነው። ጌታ ኢየሱስን እንደ ግል መድኃኒታቸው አድርገው በተቀበሉት ሰዎች ልብ ውስጥ

እሳቱ ይነድዳል። የእግዚአብሔር የፍቅሩ እሳት ይንበለበላል። በዘሌዋውያን 6:13 ላይ እንደተገለጠው ከመሠዊያው ላይ እሳት እንዳይጠፋ የእርሱ ሥርዓት ነውና እሳቱ አይጠፋም። በሕይወታችን ይህ የመስቀሉ እሳት ከጠፋ አለን የምንለው ምንም ዓይነት ነገር ሊኖር አይችልም። የመስቀሉ ፍቅር ከውስጣችን በከሰመ ጊዜ በአንድ ወቅት መልካም ብለን የያዝነው ነገር ሁሉ በመልካምነቱ ብቻ ሥርዓትና ሕግ አድርገን ይዘን መኖር እንጀምራለን። ሥርዓትና ሕግ ለሞት አሳልፎ ይሰጠናል። ስለ ፍቅር ብለን የምናደርገው ነገር ይቀርና ስለ ሥርዓት ብለን በምንፈጽመው ከዋኔ ላይ እናተኩራለን። ይሄ ደግሞ የጌታችንን የኢየሱስ ክርስቶስን ሞትና የመስቀሉን ፍቅር ዋጋ ቢስ ያደርገዋል።

እዚህ ላይ ማረም ያለብን ነገር ቢኖር ከቶም ሥርዓት አያስፈልግም ማለት እንዳልሆነ ነው። ዋናው ትኩረታችን ሥርዓት የመስቀሉና የክርስቶስ ፍቅር ከሌለበት እንደ ማንኛውም ሕይወት አልባ የሰው ሕግና ሥርዓት ብቻ ሆኖ ይቀራል። ሥርዓትን በአፈፃፀሙና በክንዋኔው ሕይወት የሚሰጠው በቀራንዮ ተራራ በመስቀል ላይ የተገለጸው የእግዚአብሔር ፍቅር ብቻ ነው። ስለዚህ ነው እግዚአብሔር በማደሪያው ድንኳን በመሠዊያው ሥርዓት ላይ እሳት ከመሠዊያው ላይ እንዳይጠፋ ደግሞ ደጋግሞ ለማስገንዘብ የፈለገው።

በናስ መሰዊያው ላይ የሚቀርቡት አምስት ዓይነት መሥዋዕቶችና ምሳሌነታቸው፡-

- ♦ የኃጢያት መስዋዕት፡- እግዚአብሔር አትሥሩ ብሎ የሰጠንን ትዕዛዝ ስንተላለፍና እግዚአብሔርን ስናሳዝንና ስንበድል የሚቀርብ መስዋዕት ነው።
- ♦ የበደል መስዋዕት፡- ይህ ከሰዎች ጋር ባለን ግኑኝነት ሳቢያ በሰዎች ላይ በምንፈጽመው በደል እንዲሁም እግዚአብሔርን ስንበድል ከኃጢያት መስዋዕት ጋር የሚቀርብ መስዋዕት ነው። ይህም አንድ ሰው በሌላው ወንድሙ ላይ በደል ቢያደርስ ወይም ቢደርስበት በዚያው ሁኔታ ውስጥ እያለ ይህንን መስዋዕት ማቅረብ አልተፈቀደለትም። መስዋዕቱን በመሠዊያው አጠገብ ትቶ ተመልሶ ሄዶ ከወንድሙ ጋር ያለውን ሁኔታ ካስተካከለ በኋላ መስዋዕቱን ማቅረብ አለበት ወይም መቅረብ ይችላል። ምንም ዓይነት ነገር በአንተና በወንድምህ መካከል እንዳይገባ በማለት ያስጠነቅቃል። አለበለዚያ በግብዝነት የሚቀርበውን መስዋዕት እግዚአብሔር ስለማይቀበለው በመሠዊያው ላይ የእግዚአብሔር እሳት አይገኝበትም። በወንድምህና በአንተ መካከል ምንም ዓይነት በደል ቢኖር ያንንም በቸልተኝነት ብታልፍ መጥፋት የሌለበት የመሠዊያው ላይ እሳት ጠፍቷል ማለት ነው።

የተቀሩት ሦስቱ መስዋዕቶች፣ ማለትም የደህንነት፣ የእህል ቁርባንና የሚቃጠል የመስዋዕት ዓይነቶች ወደ አምልኮ የሚያመለክቱ ናቸው። እነዚህ ከላይ የተጠቀሱት ሦስቱ ራሳችንን ለእግዚአብሔር በምስጋና፤ በውዳሴና በአምልኮ የምንሰጥበት የመስዋዕት አይነቶች ናቸው።

- ♦ የደህንነቱ መስዋዕት እግዚአብሔር ውስጣችንን ከተሰወረ ኃጢያት በክርስቶስ ደም ያነፃን ዘንድ በመጠየቅ ራሳችንን መስዋዕት አድርገን የምናቀርብበት ነው።
- ♦ የእህል ቁርባን መስዋዕት ደግሞ እግዚአብሔር ከሰጠን በረከት ላይ በኩራቱን በማቅረብ እርሱን በማክበርና እርሱን ከፍ ከፍ በማድረግ የምናመሰግንበት መስዋዕት ነው።
- ♦ የሚቃጠል መስዋዕት ደግሞ ያለማቋረጥ ወደ እግዚአብሔር የሚወጣ መስዋዕታችን ነው። ይህም በጸሎታችንም ሆነ በአምልኮአችን ወቅት ለእግዚአብሔር የምናቀርበው ምስጋና፤ ውዳሴና ክብርን መስጠት ነው። ይህም የሚከናወነው በቅድስና በእግዚአብሔር ፊት በመመላለስና በሙሉ ፈቃደኝነት ነው።

2፯ የእግዚአብሔር ፍቅር ስንል በቅድሚያ እግዚአብሔርን ከወደድን በኋላ ሰዎችን እንድንወድ የሚያደርገን ፍቅር ነው። እኛ ሰዎችን መውደድ የምንችለው አስቀድሞ እርሱ እኛን ስለወደደ ነው። ይህ የመስቀሉ ፍቅር ነው በውስጣችን በመቀጣጠል እግዚአብሔርን እንድንወድ የሚያደርገን። ይህም ፍቅር በውስጣችን በሰረጸ ጊዜ በሕይወታችን ልዩ የሆነውን ፍቅር በማቀጣጠል በእኛ በኩል በእርሱ ሌሎችን እንድንወድ ይሆናል። በ1ኛ ዮሐ. 3፡16 ላይ “እርሱ ስለ እኛ ነፍሱን አሳልፎ ሰጥቶአልና በዚህ ፍቅርን አውቀናልና እኛም ስለ ወንድሞቻችን ነፍሳችንን አሳልፈን እንድንሰጥ ይገባናል።”

ቀጥሎም በዚሁ መጽሐፍ ውስጥ 4:9-12 ላይ ይህ ተጽፎአል፡- “በዚህ የእግዚአብሔር ፍቅር በእኛ ዘንድ ተገለጠ በእርሱ በኩል በሕይወት እንኖር ዘንድ እግዚአብሔር አንድ ልጁን ወደ ዓለም ልኮታልና ፍቅርም እንደዚህ ነው። እግዚአብሔር እርሱ ራሱ እንደወደደን ስለ ኃጢአታችንም ማስተሰርያ ይሆን ዘንድ ልጁን እንደላከ እንጂ እኛ እግዚአብሔርን እንደወደድነው አይደለም። ወዳጆች ሆይ እግዚአብሔር እንዲህ አድርጎ ከወደደን እኛ ደግሞ እርስ በእርሳችን ልንዋደድ ይገባናል።” በማለት የተገለጸው ቃል፡- የመስቀሉ ፍቅር በውስጣችን የመግባቱ ጉዳይና በሕይወታችን መከናወኑ የሚታወቀው ሌሎችን ስንወድድ ብቻ ነው። በመሠረቱ ሰዎችን በራሳችን መውደድ የምንችለው ዓይነት ፍቅር አይደለም። ነገር ግን እግዚአብሔር በውስጣችን በለኮሰው ፍቅር ምክንያት ሌሎችን እንድንወድድ መፍቀድ እንችላለን። ማድረግ የሚገባን ይኸው ነው።

በ1ኛ ዮሐ. 4:19 ላይ ወደ ግራም ወደ ቀኝም በማንልበት ሁኔታ የመጨረሻ ማስተማመኛ የሚሰጠን እንዲህ በማለት ነው። “እርሱ አስቀድሞ ወደናልና እኛ እንወደዋለን። ማንም እግዚአብሔርን እወዳለሁ እያለ ወንድሙን ቢጠላ ሐሰተኛ ነው። ያየውን ወንድሙን የማይወድ ያላየውን እግዚአብሔርን ሊወደው እንዴት ይችላል?”

የእግዚአብሔር ፍቅር በውስጣችን ሲሰርጽ ሌሎችንም የመውደድ እሳት አብሮ ተለኩሶ በሕይወታችን እየነደደ ሌሎችን እንድንወድ ያደርገናል። የመለኮታዊ ፍቅር እሳት

ተግባሩ ይኸው ብቻ ነው። ያኔ ነው በእኛ ግምት ሊወደዱ አይገባቸውም የምንላቸውን ሰዎች በእውነተኛ ፍቅር ልንወድ የምንችለው። ያኔ ነው የሚናቁትንና ጸያፍ ተብለው የተነወሩትን በሰማያዊ ፍቅር መቅረብና መውደድ የምንችለው።

3▶ የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ ውስጣችን ሲገባ ቅድስናን ይፈጥራል። በኢሳ. 6 ላይ ነቢዩ ኢሳይያስ የእግዚአብሔርን ቅድስናና ክብር በተመለከተ ጊዜ ያየው እርሱ ቅዱስ አለመሆኑን ነው። ለሌላው ሳይሆን ለራሱ ወዮልኝ እኔ ረከሻለሁ በማለት ራሱን ተመልክቶ ስለ ራሱ ጮኸ። የእግዚአብሔር ፍቅር ወደ ሕይወታችን ሲመጣ የሚከተለው እርምጃ ወደ ሌሎች ሳይሆን ወደ ራሳችን መመልከት ነው። በዚያ ደግሞ አንወሰንም ቀና ብለን እግዚአብሔርን እንድንመለከት ያደርገናል። ራሳችንን ኮንነን ብቻ አንቀርም፤ በእግዚአብሔር ፍቅር ተማምነን ወደ ቅድስና እንድንዘረጋ እንሆናለን። ምህረቱን እናስባለን፤ ምህረቱም በጥልቀት ይገባናል። ነቢዩ ኢሳይያስን ከመሠዊያው ላይ በጉጠት እሳቱን ይዞ አፉ ሲዳብስ እንደነፃና እንደተቀደሰ ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት አንደበታችንንና ሕይወታችንን የሚያነጻውና የሚቀድሰው ከመሠዊያው ላይ የሚገኘው የእግዚአብሔር እሳት ነው። ክብር ለስሙ ይሁን።

በቅድስና የተሞላ ሕይወት ለእግዚአብሔር ቤት ቅዱስ ቅናት በውስጡ ይሞላል። ከሥጋ ያልሆነ እግዚአብሔርን የማክበር፤ ከፍ ከፍ የማድረግና የማገልገል ቅናት ያድርበታል። የኤልያስ ቅናት ያንን የመሰለ ቅናት ነበር።

እግዚአብሔርም ኤልያስን ፍርሃቱን እንጂ ለእግዚአብሔር መቅናቱን አልጠላበትም። እግዚአብሔር የሚፈልገው ጉዳይ ነው። “የቤትህ ቅናት ይበላኛል” ተብሎ ስለ ክርስቶስ ጌታችን የተነገረው ከዚህ እውነት አንፃር ነው።

4▶ በእግዚአብሔር እሳት የሚቀጣጠል ፍቅር ዘላለማዊ ነው። ስለዚህ በእግዚአብሔር ፍቅር ተነክተን የምንወስደው እርምጃም ሆነ የምናደርገው ነገር ሁሉ ጊዜያዊ ሳይሆን ዘላለማዊነት ያለው ይሆናል። በእግዚአብሔር የፍቅር እሳት በተነካን ጊዜ ሰውን ባለው ጊዜያዊ ነገር ላይ ተመስርተን አንወድደውም። ነገር ግን በዘላለማዊ ፍቅር ተሞልተን በዘላለማዊነቱ ብቻ ተመስርተን እንወደዋለን።

5▶ የእግዚአብሔር ፍቅር ድፍረትንና ሥልጣንን ይሞላናል። በ2ኛ ቆሮ.5:14 ሐዋርያው ጳውሎስ “የክርስቶስ ፍቅር ግድ ይለኛል” ማለቱ ለአገልግሎቱ ድፍረት፤ ሥልጣንና መሰጠትን ያገኘው ስለሚከፈለው ወይም ስላገኘው ሥጋዊ ትርፍ ሳይሆን ሰማያዊ የክርስቶስ ፍቅር በውስጡ ስለሚነድ እንደሆነ ሲያሳይ ነው። የክርስቶስ ፍቅር አሸናፊ ነው። ሰዎችን ማሸነፍና ወደ ጌታ ማምጣት የምንችለው እኛ አስቀድመን በክርስቶስ ፍቅር ተነክተን በፍቅር ልባቸውን ስንነካ ነው። ከዚያ በኋላ ነው በድርድር ላይ ያልተመሠረተን ፍቅር መስጠትና መቀበል የምንችለው። ብትወደኝ እወድሃለሁ ባትወደኝ አልወድህም የሚለው አባባል በመስቀሉ ፍቅር ውስጥ ሥፍራ የለውም። የክርስቶስ ፍቅር ሁሉ እንድንወድ ግድ ይለናል። (ሮሜ 8:35 ጀምሮ)

4

የአምልኮ እሳት

ለዚህ ምዕራፍ መንደርደሪያ ይሆን ዘንድ ከእግዚአብሔር ቃል የሚከተለውን ክፍል እንደ መግቢያ እንወስደዋለን።

“ሰባተኛውንም ማህተም በፈታ ጊዜ እኩል ሰዓት የሚያህል ዝምታ በሰማይ ሆነ። በእግዚአብሔርም ፊት የሚቆሙትን ሰባቱን መላእክት አየሁ፤ ሰባትም መለከት ተሰጣቸው። ሌላም መልአክ መጣና የወርቅ ጥና ይዞ በመሠዊያው አጠገብ ቆመ። በዙፋኑም ፊት ባለው በወርቅ መሠዊያው ላይ ለቅዱሳኑ ሁሉ ጸሎት እንዲጨምረው ብዙ ዕጣን ተሰጠው። የዕጣኑም ጢስ ከቅዱሳኑ ጸሎት ጋር ከመልአኩ እጅ በእግዚአብሔር ፊት ወጣ መልአኩም ጥናው ይዞ የመሠዊያውን እሳት ሞላበት ወደ ምድርም ጣለው ነጎድጓድና ድምፅም መብረቅም መናወጥም ሆነ።” (ራዕይ 8:1-5)

በዚህ ምድር ስንመላለስ በእግዚአብሔር ፍቅር እሳት ተነክተን ለክብሩ መኖር ስንጀምር የምናተርፈው ትልቁ ነገር አምልኮ ነው። ከዚህ በላይ ምንም ነገር አያስፈልገንም። በዚህ ምዕራፍ ውስጥ ገባ ብለን የምንመለከተው የአምልኮ እሳት የሚለውን ርዕስ ምስጢር ነው። በዚህም ጭብጥ ሥር አራት ነጥቦች ዘርዘር አድርገን እንመለከታለን።

1▶ የብሉይ ኪዳን የአምልኮ እሳት፡- የአምልኮ እሳትን በብሉይ ኪዳን ከተለያዩ አቅጣጫ እናየዋለን። በአጠቃላይ የምንመለከተው አሳብ እግዚአብሔር አምላክ በመረጣቸው ሕዝቦቹ በኩል የሰው ልጆች ከእርሱ ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት እንዲያደርጉ የሚከፍትላቸውን የአምልኮ መሰናዶ ነው። እግዚአብሔር እርሱን ማንነቱን አውቀው እንደ አምላክነቱና እንደ እግዚአብሔርነቱ ያመልኩት ዘንድ ዝግጅቱ እንዲከናወን ኪዳንን ሰጠን።

ስለዚህ የብሉይ ኪዳንን አጠቃላይ ይዘት ቃችተን ስንደመድመው የምናገኘው ተጨባጭ ሃሳብ፣ ብሉይ ኪዳን ለአምልኮ እንድንዘጋጅ የሚያስናዳን ኪዳን ነው የሚል ይሆናል። በመገናኛው ድንኳንና በመሠዊያው ሥርዓትና ድንጋጌ፣ በቤተ መቅደሱም ደንብና ሥርዓት የሚታየው ነጸብራቅ በአዲስ ኪዳን ሊመጣ ላለው ዋነኛው አካል እንደ ጥላ ሆኖ በትዕይንት መልክ የሰውን ልጆች የሚያስጠናና የሚያዘጋጅ ትምህርት ነው። ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 4 ላይ ለሳምራዊቷ ሴት - በዚያ ተራራ ላይ እግዚአብሔር የማይመለከበት ጊዜ ይመጣል። እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ ያመልኩታል፤ ብሎ የተናገረው ከብሉይ ኪዳን ጥላ ማለፍ በኋላ ይህ እኛ የምንገኝበትን የአዲሱን ኪዳን አምልኮ ሲገልጽ ነው።

በብሉይ ኪዳን ሰዎች በሥርዓት፤ በሕግና በደንብ እግዚአብሔርን በማምለክ አምልኮን በማዘጋጀት አለፉ። በአዲስ ኪዳን ግን ሰዎች አምልኮን በሥርዓትና በሕግ መፈጸም ብቻ ሳይሆን አምልኮን በሕይወታቸው በመኖር ይገልጻሉ። ስለዚህ አዲስ ኪዳን የአምልኮ ሕይወት ነው።

በብሉይ ኪዳን የተጠናቀቀውን የአምልኮ ዝግጅት በሕይወታችን በመኖር በተግባር የምንገልጸው በአዲስ ኪዳን ነው። ይህን የአምልኮ ዝግጅት ዘርዘር አድርገን ስንመለከተው ይህን ይመስላል።

እግዚአብሔር በመሃላቸው ያድር ዘንድ በሙሴ በኩል እስራኤላውያን እንዲዘጋጁ ያዘዛቸው፣ በማደሪያው ድንኳን መግቢያ ላይ የናስ መሠዊያው አስቀድሞ እንዲገኝ ነው። እግዚአብሔር እንዳዘዘው በዚህ በናስ መሠዊያው ላይ እሳቱ ከቶ መጥፋት አልነበረበትም። ያ መሠዊያ የመስቀሉን ታላቅ ሥራ የሚያሳይ ስለ መስቀሉ ሥራ የሚተርክ የዝግጅት ምሳሌ ነው። በብሉይ ኪዳን በዚያ መልክ ሲሰናዳ ቆይቶ ነው በአዲስ ኪዳን ላይ በቀራንዮ በተግባር ተገልጾ ለአንዴና ለዘላለም የተጠናቀቀው። በብሉይ ኪዳን በመሠዊያው ላይ የሚነደው እሳት እንዳይጠፋ አጥብቆ ያዘዘው በአዲስ ኪዳን ያ ዝግጅት በቀራንዮ መስቀል ላይ በተግባር ተገለጸ። በዚያ የተገለጸው ፍቅር ሁሌ እንደ እሳት እየነደደ ለዘላለም ይኖራል እንጂ ከቶ አይጠፋም። ለዚህ ነው ብሉይ ኪዳን የዝግጅት ጊዜ አዲስ ኪዳንም በተግባር የሚተረጎምበት ጊዜ በማለት የተደለደለው። በመስቀሉ ላይ የተገለጸው የእግዚአብሔር ፍቅር አይበርድም፤ አይቀንስም፤ አይሟሸሽም፤ አይጠፋም፤ ከቶም አይከስምም።

ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር በማደሪያው ድንኳን መሠዊያውን አስመልክቶ የሰጣቸው ማሳሰቢያ በማደሪያ ድንኳኑ ውስጥ የሚገኘው የመቅረዙ እሳት እንዳይጠፋ የሚል ነው። ይህ የመቅረዙ እሳት ከዚህ በፊት እንደተመለከትነው ሊመጣ ወዳለው የመንፈስ ቅዱስ ወይም

የበዓለ ሃምሳ ዝግጅት ነው የሚያመለክተው። ከመቅረዝ ቀጥሎ የሚገኘው ደግሞ የዕጣን መሠዊያው ነው። ለካህኑ የተሰጠው ቅድም ተከተሉን መጠበቅ ያለበት ሥነ ሥርዓት አለ። ገና ወደ ማደሪያው ድንኳን ሲገባ የናስ መሠዊያው ይገኛል። በዚያ ላይ ሁሌ እሳት መጥፋት ስለሌለበት ባለማቋረጥ እንጨት ይጨምርበታል። እሳቱ መንደዱን አያቋርጥም ይቀጥላል። ይህም የሚያሳየው ሊመጣ ያለውን የክርስቶስን መስዋዕትነት ብሎም የእግዚአብሔር ፍቅር በይፋ የተገለጸበትን የመስቀሉን ፍቅር ነው። ካህኑ ከመሠዊያው አለፍ ሲል የመቅረዝ እሳት አለ። ይህም የመቅረዝ እሳት ከቶም ቢሆን መጥፋት ስለሌለበት ካህኑ በየማለዳው ዘይት መጨመር ይኖርበታል። ይህም ደግሞ የሚያመለክተው ሊመጣ ያለውን የበዓለ ሃምሳ ቀን ወይም የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ነበር። ከዚያ ቀጥሎ ደግሞ ቅድስተ ቅዱሳኑ አጠገብ የዕጣን መሠዊያ አለ። ካህኑ በቅድስተ ቅዱሳኑ አጠገብ በሚገኘው የዕጣን መሠዊያ ላይ በየቀኑ ማለዳ ዕጣን መጨመር አለበት። የዕጣኑ መጨስም መቋረጥ የለበትም። ይህም ሥርዓት የሚያመለክተው ለእግዚአብሔር የሚገባውን አምልኮ ውዳሴና ምስጋና ነው። ይህ በዚህ መልክ እየተዘጋጀ ሲቀርብ በአዲስ ኪዳን ይህ ዝግጅት የሚገልጸው የአምልኮ፤ የምስጋናና የውዳሴ ሕይወትን በመኖር ነው።

በመገናኛው ወይም በማደሪያው ድንኳን መግቢያ በሚገኘው መሠዊያ ላይ በቅድሚያ የሚቀርበው የኃጢአትና የበደል መስዋዕት ነው። ይህም ማንም ሰው ከወንድሙ ጋር ያለውን ግንኙነት ሳያስተካክል ይህንን መስዋዕት ማቅረብ

አልተፈቀደለትም። ሊቀርብ ያመጣውን መስዋዕት እዛው መሠዊያው ጋ ጥሎ ሄዶ ከወንድሙ ጋር ያለውን ጉዳይ አስተካክሎ ከዚያ ተመልሶ ነው መስዋዕቱን ማቅረብ የሚችለው። ካህኑም ሊያደርግ የሚገባውን ነገር የታዘዘው በዚህ መንገድ ነው። በመሠዊያው ላይ ያለው እሳት ሳይነድ፤ በመቅረዙ ላይ ያለው እሳት ሳይነድ ወይም ሳይቀጣጠል ወደ ዕጣን መሠዊያው ዘንድ መዝለቅና ዕጣን በመሠዊያው ላይ እንዲጨምር አልተፈቀደለትም። ይህም የሚያሳየው የይቅርታ ሕይወት ሳይኖር አምልኮ የማይሆንና የማይመስል ነገር መሆኑን ነው። የሚቃጠል መስዋዕት በመሠዊያው ላይ አንዳችም ሳይተርፍ ይቃጠላል ከዚያም ቀሪው አመድ ብቻ ነው። ጳውሎስ በሮሜ 12:1 ላይ እንደፃፈው ሰውነታችንን እንደ ቅዱስ ሕያው መስዋዕት አድርገን ስናቀርብ ከሰውነታችን ነጥለን የምናስቀረው ነገር መኖር የለበትም ማለቱ ነው። ሰውነታችንን አስረክበናል ብለን ሕሊናችንን ብናስቀር ወይም ልባችንን ብናስቀር ከቶም ቢሆን ሰውነታችንን ሕያውና ቅዱስ መስዋዕት አድርገን ለእግዚአብሔር አቅርበናል በማለት በድፍረት መናገር አያስችለንም።

የአምልኮው እሳት መጥፋት የለበትም። የአምልኮው እሳት እንዳይጠፋ አስቀድሞ በነሐሱ መሠዊያው ላይ እሳት መኖር አለበት። የመቅረዙም ሆነ የዕጣን መሠዊያው እሳት የሚነደው ከናሱ መሠዊያ ላይ ተወስዶ ነው። አለበለዚያ ግን የአምልኮውን እሳት በራሳችን እሳት ለማቀጣጠል እንሞክራለን ማለት ነው። እግዚአብሔር አምላክ ደግሞ በማደሪያው ድንኳን ውስጥ የራሳችንን እሳት ይዘን

እንዳንቀርብ እጅግ አድርጎ አስጠንቅቆናል። ይህን ሁኔታ በአዲስ ኪዳን ዘመን በመንፈሳዊ መንገድ ስንመለከተው የናሱ መሠዊያው የሚያመለክተው የመስቀሉን ፍቅር ነው። ስለዚህ የመስቀሉ ፍቅር ከውስጣችን ከጠፋ በኋላ የአምልኮን ሕይወት ለመለማመድ መሞከር ራስን በማታለል መመላለስ እንጂ ምንም የማይሞከር ነው።

ክርስቲያን ምንም ጊዜ ቢሆን በሕይወቱ በቅድሚያ መጠበቅ ያለበት ነገር ቢኖር የመስቀሉን ፍቅር ነው። ከዚያ በኋላ ነው ለአገልግሎትና ለአምልኮ ብቁ መሆን የሚችለው። ካለመስቀሉ ፍቅር የሚደረግ ነገር ሁሉ ግን ሥርዓትና ወግ ወይም መደበኛ ሥራ ከመሆን አያልፍም። አምልኮም ቢሆን ከተራ ሥርዓትና ደንብ የተለየ ሆኖ አይገኝም። በዚህ ዓይነት አምልኮና አገልግሎትም የመንፈስ ቅዱስ ጸጋና ኃይል መንቀሳቀስ አይችልም። አምልኮአችን መከናወን ያለበት በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ነው። የመስቀሉን እሳት ይዘን በዕጣን መሠዊያው ላይ እናነዳለን ያኔ ትክክለኛውን አምልኮ አከናወንን ማለት ነው። ከዚያ ውጭ የሆነ አምልኮ ግን ከንቱ ድካም ብቻ ነው። ምክንያቱም ወደ እግዚአብሔር አብ እንቀርብ ዘንድ እግዚአብሔር የደነገገው፣ በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ነው።

በማደሪያው ድንኳን ውስጥ ከናሱ መሠዊያ ሌላ መቅረዝም ሆነ ሌሎችም ዕቃዎች በተለያዩ አቅጣጫ የሚያመለክቱት ወደ ዕጣን መሠዊያው ወይም ወደ አምልኮ ነው። ይህንንም በዝርዝር ስንመለከተው ይህን ይመስላል።

በመጀመሪያ ደረጃ እውነተኛ አምልኮ መሠረቱ የክርስቶስ መስቀል ነው። ይህም በናሱ መሠዊያ ይወክላል። ያለመስቀሉ ማምለክ እንደማይቻል ደግሞ ከላይ በዝርዝር ተመልክተናል። ከዚያ ቀጥሎ የምናገኘው የመታጠቢያውን ሰን ነው። እግዚአብሔርን ማምለክ የሚቻለው በእውነትና በመንፈስ ነው። ይህ ደግሞ የጌታ ኢየሱስ ትዕዛዝ ነው። ስለዚህ የመታጠቢያው ሰን የሚወክለው የእግዚአብሔርን ቃል ነው። የእግዚአብሔር ቃል ደግሞ እውነት ነው። ያለ እግዚአብሔር ቃል እግዚአብሔርን ማምለክ አይቻለንም። ያለ እግዚአብሔር ቃል የሆነ አምልኮ ማስተዋል ይጎድለዋል። ባለማስተዋል የሆነ አምልኮ ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ሞገስና ተቀባይነት አይኖረውም። “የማያስተውልም ሕዝብ ይገለበጣል” ተብሎ ማስጠንቀቂያ የተሰጠውም ለዚህ ነው። የብዙዎቻችን ችግር እዚያ ጋ ነው። መንፈስ ቅዱስ ከነካንና ከተሞላን የእግዚአብሔር ቃል አስፈላጊነቱ የሚቀንስ ይመስለናል። እንዲያውም እንዳንዶቻችን ቃሉ ምን ያደርግልናል ወደሚለው መደምደሚያ እንደርሳለን። ይህ ታላቅ ስህተት ነው። መንፈስ ቅዱስ የሚሠራው በእግዚአብሔር ቃል ብቻ ነው። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል ደራሲ መንፈስ ቅዱስ ስለሆነ እራሱን በራሱ አይቃወምም።

ከመታጠቢያው ሰን በኋላ የሚገኘው መቅረዙ ነው። መቅረዙ መንፈስ ቅዱስን ይወክል ዘንድ የተቀመጠ ተምሳሌት ነው። እግዚአብሔርን በእውነት ብቻ ሳይሆን በመንፈስም ነው ማምለክ ያለብን። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ ነው ለማምለክ ኃይልን የሚሰጠን።

ከዚያ በመቀጠል የሚገኘው የዕጣን መሠዊያው ነው። በራእይ መጽሐፍ እንደተገለጸው ይህ ዕጣን መሠዊያ የቅዱሳንን ጸሎት፤ ምልጃና አምልኮን በመወከል የሚያመለክት ነው። ጸሎትን ምልጃንና አምልኮን የሚወክለው ይህ መቅረዝ ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ በሚያስገባው ደጃፍ ላይ ይገኛል። ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር ማድሪያ ለመግባትና በዚያም ከእርሱ ጋር ጎብረት ለማድረግ ጸሎት፣ ምልጃና አምልኮ እጅግ አስፈላጊ እንደሆነ ትኩረት የሚሰጥ ተምሳሌት ነው። ያ የዕጣን መሠዊያ በእግዚአብሔር ፊት የሚያንጸባርቀው የምሥጋና፣ የውዳሴና የአምልኮን ሕይወት ነው።

ከዚያም በመቀጠል የምናገኘው የኅብስቱ ገበታ ነው። ይህ የኅብስት ገበታ አገልግሎታችንን በመወከል ነው በማድሪያው ድንኳን ውስጥ የተቀመጠው። በፊልጽስዩስ ምዕራፍ 2 ላይ በዚህ በጠማማ ትውልድ የእግዚአብሔርን ቃል እያቀረባችሁ እንደ ብርሃን ትታያላችሁ በማለት ጳውሎስ የተናገረው ይህንን አገልግሎታችንን ለመግለጽ ነው። ይህም አገልግሎት የሚያመለክተው ወደ አምልኮ ነው። አገልግሎት ከአምልኮ ውጭ በሚሆንበት ጊዜ የታይታና የራስን ስሜት የማንጸባረቂያ፣ እኔነት የነገሠበት እሽቅድምድም ብቻ ይሆናል። ይህ ዓይነቱ አገልግሎት ደግሞ በእግዚአብሔር ፊት ፈጸሞ የተነወረ ነው። አገልግሎት ከአምልኮ ተነጥሎ መታየት የለበትም። አገልግሎት ራሱ አምልኮ ነው። እውነተኛ አገልግሎት የአምልኮ ፍሬ ነው።

እንግዲህ ይህን ሁሉ ይዘን በክርስቶስ ኢየሱስ በኩል ወደ ቅድስተ ቅዱሳኑ ወደ እግዚአብሔር ማድሪያ ነው የምንዘልቀው።

2፤ ከሁሉም ነገር በላይ እግዚአብሔር ከሕይወታችን የሚፈልገው አምልኮን ነው። በሙሴ በኩል ለእስራኤላውያን የተሰጡት አሥርቱ የእግዚአብሔር ትዕዛዛት መጀመርያ “ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ አታምልክ” የሚል ነው። ይህም የሚያሳየው እግዚአብሔር ለአምልኮ የሚሰጠውን ተቀዳሚነት ነው።

3፤ የሕይወት ሁሉ መፈተኛ አምልኮ ነው። እግዚአብሔር ሕይወታችንን ሲፈትን በቀጥታ ወደ አገልግሎታችን ሳይሆን የሚመለከተው ወደ አምልኮ ሕይወታችን ነው። እውነተኛ የሕይወት መመዘኛ በአምልኮ ሕይወታችን ላይ ያነጣጥራል። ማንነታችን የሚለካው በዚያ ላይ ነው። ጥቂት ምሳሌዎችን ከብሉይ ኪዳን መመልከት እንችላለን።

የመጀመሪያዎቹ ተፈታኞች አቤልና ቃየን ነበሩ። ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ያቀረቡ የመጀመሪያዎቹ ሰዎች ነበሩ። መሥዋዕት ማለት አምልኮ ማለት ነው። እነዚህ ሰዎች ሁለቱም ለእግዚአብሔር አምልኮአቸውን ለመግለጽ መሥዋዕታቸውን አቀረቡ። አቤል እግዚአብሔር እንዳዘዘው ሲያቀርብ ቃየን ግን የራሱን የሥራ ውጤት ለማስተዋወቅ በሚል ስሜት መሥዋዕት ብሎ አቀረበ። እግዚአብሔር ታዲያ የቃየን ሳይሆን የአቤልን መሥዋዕት ብቻ ነው የተመለከተው። እግዚአብሔር የአቤልን አምልኮ ነው

በእውነተኝነቱና በትክክለኛነቱ የተቀበለው። በዚህን ጊዜ የቃያን ፊት ጠቆረ፤ ከፋው። እግዚአብሔር የቃየንን አምልኮ መጠየፋን የምንገነዘበው ከዚህ በኋላ ለቃየን የሰጠውን መልስ ስንረዳ ነው። “እግዚአብሔርም ቃየን አለው፡- ለምን ተናደድህ? ለምንስ ፊትህ ጠቆረ? መልካም ብታደርግ ፊትህ የሚያበራ አይደለምን?” ብሎ ተናገረው። ይህም ማለቱ አምልኮህ መልካም ቢሆን ኖሮ ፊትህ ባልጠቆረም፤ በመልካምና በእውነት አምልኮኸኝ ቢሆን ኖሮ ፊትህ ይበራ ነበር ማለቱ ነው። ትክክለኛና እውነተኛ አምልኮ ፊትን ያበራል፤ መንፈስን ያስደስታል፤ ነፃነትንም ይሰጣል። በውጭያችን ማለትም በፈታችን ላይ የሚታየው የፊት መጨለምና መጥቆር በውስጣችን የሚገኘው የቅድስና ጉድለት ነጸብራቅ ሆኖ ነው የሚታየው። በውስጣችን ችግር ከሌለ ፈታችንን ከመብራት የሚያግደው ነገር አይኖርም።

አብርሃም ሌላው ተፈታኝ ሰው ነበር። እግዚአብሔርም ሲፈትነው ወደ ሞሪያ ተራራ ወስደህ አንድ ልጅህን ይስሐቅን ለእኔ ሰዋልኝ በማለት ጠየቀው። የእግዚአብሔር ጥያቄ በስተርጅና ያገኘኸው አንድ ልጅህ ነውና ከእኔና ከእርሱ ማን ይበልጥብህ እንደሆነ መታወቅ ስላለበት ልጅህን ለእኔ በመሠዋት አምልኮኝ የሚል ነበር ። እግዚአብሔር ለአብርሃም በሌሊት ነበር የተናገረው። አብርሃምም በመታዘዝና እግዚአብሔርን በፍጹም እውነትና ቅንነት ለማምለክ በማለዳ ተነሣ። በጣም ደስ የሚል የአምልኮ ሕይወት ነው። አብርሃም በማለዳ ይስሐቅን ሎሌውንና፤ የመሠዊያውን እንጨት ይዞ መንገዱን ቀጠለ። ይስሐቅም በመንገድ ላይ ግራ ገባው። አባቴ ሆይ ለመሥዋዕት

የሚያስፈልገውን ማንኛውንም ነገር አሟልተን ይዘናል ግን የመሥዋዕቱ በግ የለም ብሎ ቢጠይቀው የአብርሃም አስደናቂ የእምነት መልስ እግዚአብሔርን ደስ አሰኘው። መልሱ “የመሥዋዕቱን በግ እግዚአብሔር ያዘጋጃል” የሚል የእምነት መልስ ነበር። ይህንን የአብርሃምን ሁኔታ ሲመለከት እግዚአብሔር እንደዚህ ሳይል አይቀርም አብርሃም አንድ ልጁን ይዞ ወደዚህ ተራራ ወስዶ ለመሠዋትና እኔን ለማምለክ ቁርጠኛ ሆነ እርሱም በምድር ነው እኔ ደግሞ በሰማይ ለሰው ልጆች ደህነት ቤዛነት አንድ ልጄን ይሰዋ ዘንድ አሳልፌ ሰጠሁ በማለት የአብርሃምን እምነት በጣም ሳያደንቅለት አልቀረም። የሥነ መለኮትና የአርኬዎሎጂ ምሁራን እንደሚሉት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለሰው ልጆች ኃጢአት የተሰቀለበት የቀራንዮ ተራራ በአብርሃም ዘመን ሞሪያ ተብሎ የሚጠራው ተራራ ነበር።

ይስሐቅ በጊዜው አባቴ አብርሃም ይሰዋው ዘንድ በመሠዊያው እንጨት ላይ ሲያጋድመው እስከ መጨረሻው ድረስ ታዝዞ በመጋደም ከመታዘዝ በስተቀር ምንም የማጉረምረምና የመቃወም እርምጃ አልወሰደም። ከዚህ ትዕይንት እንደምንረዳው የይስሐቅ መልስ “አባቴ ሆይ እግዚአብሔር አምላክ እኔን ልጅህን በመሰዋት አምልኮኝ ብሎ ካዘዘህ እኔም ፈቃደኛ ነኝ በእኔ ሕይወት እግዚአብሔርን አምልክ” የሚል ይመስላል። ምን ዓይነት የተባረከ ቤተሰብ ነው። በእግዚአብሔር ሃሳብ ላይ ያላቸው አቁዋም አንድ ከመሆኑም በላይ የመታዘዝ ሕይወታቸውም የሚያስደንቅ ነበር።

የክርስቶስና የእግዚአብሔር አብም የዓላማ አንድነት እንደዚሁ አንድ ነበር። እግዚአብሔር ወልድ እግዚአብሔር አብ ለሰው ልጆች ላቀደው የደህንነት ዓላማ ፍጹም ታዛዥና ፈቃደኛ ነበር። ያንንም ፈቃድና ዕቅድ ለመፈጸም ከሰማይ ዙፋኑ ከክብሩ ወርዶ የሰውን ሥጋ ለብሶ ለመሞት መጣ። ለአብርሃም ልጅ ለይስሐቅ በምትኩ ይሰዋ ዘንድ እግዚአብሔር በግን አዘጋጀ። ለሰው ልጆችም በፈንታቸው ይሰዋ ዘንድ አንድያ ልጁን በማዘጋጀት የሚያስደንቀውን ፍቅሩን ገለጸ።

ሌላው ደግሞ ኢያሱ ነው። እግዚአብሔር ኢያሱን ታመልከኛለህ? ወይስ በዙሪያህ እንዳሉት ከነፃናውያን ሌሎችን አማልክት ታመልካለህ? ብሎ ጥያቄ አቀረበለት። በዚያን ጊዜ ኢያሱ ያደረገው እስራኤልን ሰብስቦ ከግብጽ ጀምሮ እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን ያደረገውን ነገር፣ ራሱም ምስክር ሆኖ በዓይኑ ያየውን ሁሉ ተረከላቸው በኋላም እንግዲህ እናንተ የምታመልኩትን ዛሬ ምረጡ እኔና ቤቴ ግን እግዚአብሔርን እናመልካለን በማለት አቁዋሙን ገለጠ።

የዳዊት ሕይወትም በአምልኮ የተሞላ ሕይወት ነበር። ዳዊት እግዚአብሔርን በአምልኮ ለመገናኘት ፊቱንም ለመሻት የሚናፍቅ ሰው ነበር። ዋላ ወደ ውኃ ምንጭ እንደሚናፍቅ ነፍሱ አንተን ተጠማች እያለ እግዚአብሔርን ለማምለክ የሚናፍቅ ልብ ያለው ሰው ነበር። በ40ኛው መዝሙሩ ላይ መቼ ተነስቼ መቼ እደርሳለሁ የአምላኬንስ ፊት መቼ አየዋለሁ በማለት የአምላኩን የእግዚአብሔርን

ፊት በትጋት የሚናፍቅ ጻድቅ ሰው ነበር። አምልኮ ማለት ያ ነው።

የአምልኮ ሕይወቱ የሚያስደንቀው ሌላው የእግዚአብሔር ሰው ደግሞ ሕዝቅኤል ነበር። ይህ ሰው ፈርሶ የነበረውን መሠዊያ የሠራ ሰው ነው። በዘመኑ የእግዚአብሔር ቤት መብራት ጠፍቶ መሠዊያውም ፈራርሶ በአጠቃላይ አምልኮ ቆሞ ነበር። በዚያ የዘመን ምድረ በዳ ወቅት መገኘት በራሱ መርገም ነበር። ሕዝቅኤል በዚያ ዘመን ተነስቶ የእግዚአብሔርን መሠዊያ ሠርቶ መብራቱን አብርቶ አምልኮውን ቀጠለ። እግዚአብሔርም በሕይወቱ ከበረ ደስም አለው።

የነቢያት ሕይወትም የሚለካው ሊናገሩት ባለው ትንቢትና በእግዚአብሔር መልዕክት አልነበረም። በአምልኮ ሕይወታቸው ነበር። የአምልኮ ሕይወታቸው የቀና ሳይሆን የሚናገሩት ትንቢትና የአምላካቸው መልዕክት በአፋቸው ውስጥ አይገኝም፤ ቀዳሚው የአምልኮ ሕይወታቸው ነውና። ኤልሳዕም፡- “አሁንም ባለ በገና አምጡልኝ አለ። ባለ በገናውም በደረደረ ጊዜ የእግዚአብሔር እጅ መጣችበት፤ እንዲህም አለ፡- እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡-” (2ነገሥ. 3:15)

የነህምያም ሕይወት የተገነባው በአምልኮ ሕይወቱ ነው። ነህምያ የኢየሩሳሌም ቅጥርና መቅደሱን የመፈራረሱን ዜና በሰማ ጊዜ በግብታዊነት ተነስቶ ፈቃድ ጠይቆ ወደ ኢየሩሳሌም አልተመለሰም። ከዚያ ይልቅ በእግዚአብሔር ፊት በጸም፤ በጸሎትና በአምልኮ መቆየትና ለሚጠብቀው

ትልቅ ተግባር ከእግዚአብሔር ፊት ኃይልንና ጉልበትን መሻት ነበረበት።

ዳንኤልና ጓደኞቹ ሲድራቅ ሚሳቅና አብድናጎ የገጠማቸው ትልቁ ፊተና የአምልኮ ፊተና ነበር። ዳንኤልም ወደ አምላኩ እንዳይጸልይ ይህም ማለት እግዚአብሔርን እንዳያመልክ ታግዶ ነበር። እነዚህም ሦስቱ ጓደኞቹ የእግዚአብሔር ሰዎች የቆመውን ምስል እንዲያመልኩ ተገደዱ። እነርሱ ግን መመለክ የሚገባውን እግዚአብሔርን ብቻ በማምለክ ፊተናውን በጥሩ ሞገስና በመልካም ክብር አለፉ። እግዚአብሔርም ደስ ተሰኘባቸው።

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ለአምልኮ ሕይወት ምሳሌያችን ለመሆን ሁሉ ማለዳ ማለዳ ይጸልይ ዘንድ ወደ ምድረ በዳ ይሄድ ነበር። የእግዚአብሔር ልጅ እግዚአብሔር አብን ሊያመልክ ማለዳ ማለዳ ወደ ምድረ በዳ ብቻውን ተለይቶ ይሄድ ነበር።

ሐዋርያትና ሌሎችም ቅዱሳን የተከተሉት ይህንኑ ፈለግ ነው። ሕይወታቸው ከአምልኮ ጋር የተቆራኘ ነው። የእግዚአብሔርም ቅድሚያ ፍላጎቱ ይህ ብቻ ነው።

የአምልኮ እንቅፋት ምንድን ነው? እንዳናመልክ እንቅፋት የሚሆኑብንን ጉዳዮች ከመመልከታችን በፊት ሰማያዊ አምልኮ ምን እንደሚመስል ከእግዚአብሔር ቃል በራእይ 4:8-11 ያለውን ክፍል ብናይ መልካም ነው።

“አራቱም እንሰሶች እያንዳንዳቸው ስድስት ከንፎች አሉአቸው በዙሪያቸውና በውስጣቸውም ዓይኖች ምልተውባቸዋል። ቅዱስ ቅዱስ የነበረውና ያለው የሚመጣውም ሁሉንም የሚገዛ ጌታ አምላክ እያሉ ቀንና ሌሊት አያርፉም። እንሰሶቹም በዙፋኑ ላይ ለተቀመጠው

ከዘላለም እስከ ዘላለም በሕይወት ለሚኖረው ለእርሱ ክብርና ውዳሴ ምሥጋናም በሰጡ ጊዜ ሃያ አራቱ ሽማግሌዎች በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ፊት ወድቀው ከዘላለም እስከ ዘላለም በሕይወት ለሚኖረው እየሰጉዱ፡- ጌታችን አምላካችን ሆይ አንተ ሁሉን ፈጥረሃልና ስለ ፈቃድህም ሆነዋልና ተፈጥረውማልና ክብር ውዳሴ ኃይልም ልትቀበል ይገባሃል። እያሉ በዙፋኑ ፊት አክሊላቸውን ያኖራሉ።”

አክሊል የሚደረገው በራስ ላይ ነው። ይህ ራሱን የቻለ ተምሳሌታዊ ትርጉም አለው። ራስ ማለት አዕምሮ ማለት ነው። ሥጋችንን ሊገዛና ሊይዝ የሚፈልገው አዕምሮአችን ነው። በዚያው ልክ ለአምልኮ ሕይወታችንም እንቅፋት የሚሆነው ይኸው አዕምሮአችን ነው። ትክክለኛ ያልሆነ አስተሳሰባችን አዕምሮአችንን ያበላሻል። ልባችን ማምለክ እየፈለገ አዕምሮአችን ግን ጣልቃ በመግባት የማምለክ ፍላጎታችንን ይቀንሳል፤ ያበላሻልም። ለዚህም ነው ጌታ ኢየሱስ መንፈስ ተዘጋጅቷል ሥጋ ግን ደካማ ነው በማለት የተናገረው። መንፈስ የሚገዛው በእግዚአብሔር ነው። ስለዚህም ለአምልኮ ሁሉ ዝግጁ ነው። ሥጋ ግን የሚተዳደረው በአዕምሮ ስለሆነ ድካምና ሽንፈት እንጂ ለአምልኮ በጅ ማለት ይቸግረዋል። ስለዚህ እግዚአብሔርን ለማምለክ በአዕምሮአችን መታደስ መለወጥ አለብን። አዕምሮ አስቀድሞ ለእግዚአብሔር መገዛትና እንደ ሽማግሌዎቹ አክሊል ከዙፋኑ ሥር መውደቅና መቀመጥ ይኖርበታል። አለበለዚያ በአዕምሮ አበጋዝነት አምልኮን ማከናወን በጣም አስቸጋሪ ነው። ለብዙዎች አዕምሮአቸው እንደ አክሊል ስለሚያምርባቸው ያሳሳቸዋል፤ እርሱን ብቻ ጌጥና ክብር

አድርገው ይዞራሉ ከአምልኮ ሕይወት ጋር ግን ተቆራርጠው ቀርተው ሕይወታቸውን ወደ ዘላለም ጥፋት ይመራሉ። እግዚአብሔር ምርጫን ያስቀምጣል አንድም ከአዕምሮአችን አንድም በትህትና ለእግዚአብሔር ከተገዛ የአምልኮ ሕይወታችን፤ ምርጫው የእኛ ፈንታ ነው። መሆን ያለበት ምርጫ አዕምሮአችን በእግዚአብሔር መንፈስ ታድሶና ተለውጦ በእውነተኛ የአምልኮ ሕይወት መኖር ነው።

4▶ የአምልኮ እሳት በውስጣችን ሲነድ የሚታየው ነገር ምንድን ነው? በዚህ ርዕስ ጉዳይ ሰባት ነጥቦችን በጨረፍታም ቢሆን እንመለከታለን።

4.1 የጸሎት ሕይወታችን ይግላል። ጸሎትን አንሰለችም። በፈተናና በመከራም ቢሆን ጸሎትን ከማከናወን አንቆጠብም።

4.2 የማያቋርጥ ጸሎት በሕይወታችን ይታያል። ከእግዚአብሔር ጋር ያለማቋረጥ በመነጋገርና በግንኙነት እንኖራለን ማለት ነው።

4.3 የእግዚአብሔርን ክብር እናያለን፤ የእግዚአብሔርን ክብር እናሳያለን። ዘሌ. 9:22 ሙሴና አሮን አስቀድሞ ከእግዚአብሔር ጋር ተገናኝተው የእግዚአብሔርን ክብር አዩ፤ ከዚያም ከመገናኛው ድንኳን ሲወጡ የእግዚአብሔር ክብር ለሕዝቡ ሁሉ ስለታየ ሕዝቡ በግምባራቸው ወድቀው ለእግዚአብሔር አምላክ ሰገዱ። የአምልኮ እሳት በሕይወታችን ሲነድ የሚከናወነው ይህ ነው።

4.4 ለቅዱሳን ሁሉ እንጸልያለን፤ ለሌሎችን እንማልዳለን ለጠፉትም እንማልዳለን።

4.5 የምስጋናና የውዳሴ ሕይወት ይበዛልናል። በሚመችም ሆነ በማይመች ጊዜ ምስጋናና ውዳሴ ይበዛልናል። እንደ ጳውሎስና እንደ ሲላስ ማለት ነው።

4.6 እግዚአብሔርን በኑሮአችን እናከብረዋለን።

4.7 የአምልኮ እሳት በውስጣችን ሲቀጣጠል እሳቱ የሚመጣው ከጸባኦት ይሆናል። በሥጋ የምንሞክረው ነገር አይዘለቅም ከጸባኦት ሲመጣ ግን ዘለቂታ ያለው እሳት ሁሌ ይቀጣጠላል። እኛም ያለን ድርሻ እንጨትን መጨመር ብቻ ይሆናል። እነዚህም እንጨቶች ጸሎት፤ ምስጋና፤ ውዳሴ፤ የመንፈስ ምሪትና የቃሉ ጥማት ናቸው።

የእግዚአብሔር ቃል እሳት

“በውኑ ቃሌ እንደ እሳት፤ ድንጋዩንም እንደሚያደቅ መዶሻ አይደለችምን?” (ኤር. 23:29)

በሕይወታችን ዘመን እግዚአብሔር ወደ አዘጋጀልን የተከበረ ምዕራፍ መድረስ ከፈለግን የቃሉ እሳት ከውስጣችን መጥፋት የለበትም። በቀደሙት ምዕራፎች እንደተመለከትነው እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ ለማምለክ የእግዚአብሔር የፍቅሩ እሳትና የመንፈሱ እሳት በውስጣችን መንደድ አለበት። እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ ስናመልከው ደግሞ የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በተራው በውስጣችን ቦግ ብሎ በመንደድ ይቀጣጠላል፤ ሕያው ይሆናል። ይህ ሕያው እሳት ነው ፍቅሩን የሚያበረታውና አምልኮአችንንም ፍጹም የሚያደርገው። እዚህ ላይ ማስተዋል የሚገባው አንዱ እሳት ከሌላው ጋር የተያያዘ ስለሆነ፤ የአንዱ መንደድ ሌላውን ያቀጣጥለዋል። በዚያው መልክ ደግሞ የአንዱ እሳት መጥፋት ሌላውን ያቀዝቅዝዋል።

እግዚአብሔር በነቢዩ በኤርምያስ በኩል እንደ ተናገረው የእግዚአብሔር ቃል እንደ እሳት ነው። አንዴ ከተለኮሰ በኋላ የሚያግደው የለም እንደ ሰደድ እሳት በአካባቢው የሚገኘውን ሁሉ ይበላል፤ ያቃጥላልም። ለመሆኑ

የቃሉ እሳት ሲነድ በሕይወታችን የሚታዩት ምልክቶች ምንድን ናቸው? በዚህ የመንደርደሪያ ጥያቄ ሥር መልስ ሊሆኑ የሚችሉ 22 ነጥቦችን በጨረፍታ እናያለን።

1▶ የቃሉ እሳት ቆሻሻና ገለባ ነገር ከሕይወታችን ተለይቶ ይቃጠላል። እግዚአብሔር በኤርምያስ ሕይወት ውስጥ ያደረገው ተቀዳሚ ተግባር ይሄ ነው። በኤርምያስ ምዕራፍ አንድ ላይ እግዚአብሔር ለኤርምያስ ስለ መመረጡ ከነገረው በኋላ በመጀመሪያ ያደረገው የሚናገርበትን አፉን መዳሰስ ነበር። የሚናገረውን ቃል በአፉ ከማኖሩ በፊት፤ አስቀድሞ አንደበቱ መቀደስ ነበረበት። ከዚያ በኋላ ግን ቃሉን በአፉ ውስጥ አኖረ፤ መሠረታዊ ሥልጣኖችንም ሰጠው። እንዲነቅልና እንዲያፈረስ፤ እንዲያጠፋና እንዲገለብጥ፤ እንዲሠራና እንዲተክል ተሾመ። ይህንንም የሚያደረገው በራሱ ችሎታ ሳይሆን በቃሉ እሳት ነበር። ይህን መልዕክት ሊያደርስ የታዘዘው ለእስራኤላውያን ለራሱ ሕዝቦች እንጂ በጊዜው ለማረኩዋቸው ወራሪዎች ለባቢሎናውያን አልነበረም። ስለዚህ ነቢዩ በቃሉ ከሕዝቡ ውስጥ መነቀል የሚገባውን ይነቅላል፤ መፍረስ የሚገባውን ያፈርሳል፤ መጥፋት የሚገባውን ያጠፋል፤ መገልበጥ የሚገባውን ይገለብጣል። የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በሕዝቡ መካከል ሲኖር የመጀመሪያው ተልዕኮው ይኼ ነው። በሕይወታችን ውስጥ ጣኦትና የአምልኮ እንቅፋት በመሆን የተሰገሰገውን ቆሻሻና ያልጠራውን ገለባውን ያስወግደዋል፤ ይነቅላሉ፤ ያፈርሳሉ፤ ይገለብጣሉ። የእግዚአብሔር

የቃሉ እሳት ወደ ሕይወታችን ሲመጣ የሚታየው ተቀዳሚ ምልክት ይኼ ነው። (ኤር. 5:14)

2▶ የቃሉ እሳት የማያስፈልገውን ነገር ከሕይወታችን ይቆርጣል። እንደ ዕብራውያን ጸሐፊ አገላለጽ የእግዚአብሔር ቃል በሁለት በኩል የተሳለ ሠይፍ ሲሆን እንደ ኤርምያስ አገላለጽ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል እሳት ነው። ሁለቱን አገናኝተን ስንሰይመው የእግዚአብሔር ቃል የእሳት ሠይፍ ነው ማለት ነው። በመጀመሪያው ነጥብ ላይ እንደተመለከትነው የእግዚአብሔር ቃል እሳት ሆኖ በውስጣችን ያለውን ገለባና ቆሻሻ እያቃጠለ ሲያጠራ ከሌላው ከዓለም ጋር የተቆራኘንበትንና ይዘን የመጣነውን ሰንሰለት በሠይፉ በመቆራረጥ ከአለም ይለያየናል። የማያስፈልግ ትብታቦችን የሚቆራረጥልን የሥነ ልቦና ጥበብ ሳይሆን የእግዚአብሔር የእሳት ሠይፍ የሆነው ቃሉ ብቻ ነው።

በዕብራውያን 4 ላይ እንደተገለጸው ነፍስንና መንፈስን መቆራረጥና መለየት የሚቻለው የእግዚአብሔር ቃል እንጂ የሥነ ልቦና ጥበብና ምርምር ይህን ሊያደርገው አይችልም። ሰው የሚያስበውን ይመስላል፤ ይህንን ሃሳቡንና ልቡን የሚመረምረው የእግዚአብሔር የእሳት ሠይፍ ብቻ ነው። በዚህ መንገድ መርምሮ መቆረጥ ያለበትን ቆርጦ የሚያስወግደው ቃሉ ብቻ ነው።

3▶ የቃሉ እሳት ሕይወታችንን በቅድስና እንድንጠብቅ ያስችለናል። የቃሉ እሳት ከውስጣችን ሲጠፋ ቅድስናችን መበላሸት ይጀምራል። ቅድስናችን መጠበቅ የሚችለው የቃሉ

እሳት በውስጣችን በሚገባ እስከነደደ ጊዜ ድረስ ብቻ ነው። ከቃሉ ውጭ ቅድስናን ለመለማመድ አይቻልም። የቃሉ እሳት በውስጣችን መጥፋቱን የምናውቀው ኃጢያትን በድፍረት መለማመድ ስንጀምር ነው።

4▶ የቃሉ እሳት የልብ ኩራታችንን ወይም ትዕቢታችንን ያቀልጣል። የእግዚአብሔር እሳት በውስጣችን በሚነድበት ጊዜ ልባችንን ከፍ ከፍ ለማድረግ የሚፈልገው ትዕቢትና ዕብሪታችን እንደ ደነደነ መቆም አይችልም፤ ልክ እንደ ቅቤ ቀልጦ ሥፍራውን ይለቃል። በረዶ በፀሐይ ፊት ወይም ቅቤ በእሳት አጠገብ ሊቆይ እንደማይችል ሁሉ በቃሉ እሳት ፊት የቀረበ ትዕቢትና ኩራት ቶሎ ይጠፋል።

በኢሳ. 66:2 ላይ “እነዚህ ሁሉ የእኔ ናቸው ይላል እግዚአብሔር ነገር ግን ወደዚህ ወደ ትሁት መንፈሱም ወደ ተሰበረ በቃሌም ወደሚንቀጠቀጥ ሰው እመለከታለሁ።” ያለው እግዚአብሔር በቃሉ ልቡ ወደ ተሰበረ ሰው እንደሚያዘነብል ሲያሳይ ነው። እግዚአብሔር ከደነደነ ልብ ጋር ምንም ጉዳይ የለውም። ከልብ ኩራትና ትዕቢት የሚጠብቀን የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት ብቻ ነው።

5▶ የቃሉ እሳት እምነታችንን ሕያው ከማድረጉም በላይ ያጸናዋል። የቃሉ እሳት በውስጣችን ሲነድ እምነታችን በመወላወል አይናወጥም። ሐዋ. ሥራ 27:25 ላይ እንደምናገኘው ሐዋርያው ጳውሎስ እግዚአብሔር የተናገረውን በማመን ያጸናው የቃሉ እሳት በውስጡ በሚገባ ስለነደደ ነው። ሌሎችንም በእምነቱ አጸና። ሮሜ 10:17 ላይ እንደ

ተጻፈው እምነት ከመስማት፤ መስማትም ከእግዚአብሔር ቃል እንደሆነ እንረዳለን።

6▶ የቃሉ እሳት ልባችንን በእግዚአብሔር ፍቅር ይግላል። የቃሉ እሳት በሕይወታችን በሚነድበት ጊዜ ልባችን በእግዚአብሔር ፍቅር ይሞቃል፤ ይግላልም። በሉቃስ 24:32 ላይ የኤማሁስ መንገደኞች ያሉት ይህንን ነው። ጌታ ኢየሱስ እርሱ መሆኑን ለጊዜው ባያውቁትም “እርሱ ሲናገረን ልባችን ይቃጠልብን አልነበረም?” በማለት በጊዜው የተሰማቸውን እውነት መሰከሩ። ቃሉ በልባችን የሚለኩሰው እሳት ስለ እርሱ የሚኖረንን ፍቅር ይበልጥ እንዲንቦገቦግ ያደርገዋል።

7▶ የቃሉ እሳት መንገዳችንን ያጠራልናል። “ኅልማሳ መንገዱን በምን ያነጻል? ቃልህን በመጠበቅ ነው።” (መዝ. 118/119/:9) የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በውስጣችን በሚነድበት ጊዜ በመንገዳችን ከፊት ፊታችን እየቀደመ መሰናክል ሊሆንብን የሚፈልገውን ነገር ሁሉ እያቃጠለ በማስወገድ ያጠራዋል። የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚታወቀው የቃሉ እሳት መንገድን እያጠራ በዚያ ጎዳና በሙሉ እምነት በመጓዝ እንጂ የእግዚአብሔር ፈቃድ በተቀያየጠ ሃሳብ አይታወቅም።

8▶ የቃሉ እሳት ከድፍረት ኃጢአት ይጠብቀናል። የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በውስጣችን ሕያው ሆኖ በሚነድበት ጊዜ በድፍረትና በዕቅድ ኃጢአትን ከመስራትና እግዚአብሔርን ከመበደል እንቆጣባለን። ለዚህም ነው ዳዊት

“አንተን እንዳልበድልህ ቃልህን በልቤ ሰወርሁ” (መዝ. 118/119/:11) በማለት የተናገረው። የቃሉ እሳት በውስጣችን ሲነድ የእግዚአብሔር ክብር ወለል ብሎ ስለሚታየን ድፍረታችን ወደ ቅዱስ ፍርሃት ይለወጣል።

9▶ የቃሉ እሳት መንፈሳዊ መነቃቃትን ያመጣል። የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በውስጣችን በሚነድበት ጊዜ መንፈሳዊ ተሃድሶንና መነቃቃትን ይፈጥራል። ለዚህም ነው ዳዊት እንደ ቃልህ ሕያው አድርገኝ ብሎ የጸለየው። የቃሉ እሳት በሕይወቱ ያልተቀጣጠለ ሰው በድን ነው። ሙት ነውና ትንሣኤ ያሻዋል። የእግዚአብሔር ቃል ስንቀዘቅዝና ስንደክም ሕያው ያደርገናል። (መዝ. 118/119:25,50)

10▶ የቃሉ እሳት የሕይወት ጥንካሬ ወይም ጽናትን ያመጣል። የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታችን ውስጥ ሲነድ ሕይወታችን መሠረትን ይይዛል የማይናወጥም ይሆናል። ዝናብም ቢዘንብ ጎርፍም ቢጎርፍ ሕይወታችን ሳይነቃነቅ እንደ ጸና ይቆያል። የጌታ ቃል ሰምቶ የሚታዘዘውን ሰው ሕይወት ያጠነክራል። (ማቴ. 7:24)

11▶ የቃሉ እሳት የእግዚአብሔርን ምሪት ያሳየናል። ሕይወታችን ምሪት የሚያገኘው የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በውስጣችን ሲነድ ነው። “ሕግህ ለእግራ መብራት ለመንገዴም ብርሃን ነው።” (መዝ. 118:105) መነሻና መድረሻችንን እያንዳንዱ እርምጃችንን በመከታተል ሊመራን የሚችለው የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት ነው።

12▶ የቃሉ እሳት የውስጥ ደስታን ይሰጣል። የእግዚአብሔር ቃል በውስጣችንና በሕይወታችን ሲነድ ደስታችን ይበዛል፤ በሐሴትም እንሞላለን። በመዝ. 18(19)፡8 ላይ “የእግዚአብሔር ሥርዓት ቅን ነው ልብን ደስ ያሰኛል” በማለት ዳዊት የዘመረው ይህን የደስታ ልምምድ በሕይወቱ ተለማምዶ ነው።

13▶ የቃሉ እሳት የአእምሮ ማስተዋልና ጥበብን ይሰጣል። የእግዚአብሔር ቃል ሕያው ሆኖ በሚሠራበት ጊዜ ማስተዋልና ጥበብን ለአእምሮአችን ይሰጣል። (መዝ. 118/119/፡169,130)

14▶ የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በሕይወታችን ውስጥ በሚነድበት ጊዜ የድልን ሕይወት እንለማመዳለን። መዝ. 118/119/፡170፤ ኢያሱ 1፡8,9 ኢያሱ አመራርን ከሙሴ ከተረከበ በኋላ እግዚአብሔር ለሕዝቡ ለማውረስ ወደ አዘጋጃት ምድር ከመሄዱ በፊት ለኢያሱ መመሪያ ሰጠው። ይህ የተሰጠው መመሪያ የእግዚአብሔር ቃል በሚገባ እንዲያሰላስል እንዲያስበውና በውስጡም እንዲቀጣጠል ነው። ምክንያቱም ያለ እግዚአብሔር ቃል ድል አይኖርም። (2ቆሮ. 10፡4-5)

15▶ የእግዚአብሔር ቃል እሳት በውስጣችን በሚነድበት ጊዜ የውስጥ ፈውስ ያመጣል። “ቃሉን ላከ ፈወሳቸውም” (መዝ. 106፡19) በማለት ዳዊት ሲናገር ይህንን እውነት አጽንኦት ለመስጠት ነው። ፈወሳቸው ሲል የፈወሳቸው ከእምቢተኝነት፤

ከአመፃ፤ ከኃጢያትና ከበደል ነበር። እነዚህ ሁሉ በሽታዎች በሌላ መድኃኒት አይፈወሱም በእግዚአብሔር ቃል እንጂ።

16▶ የእግዚአብሔር ቃል እሳት በውስጣችን በሚቀጣጠልበት ጊዜ ለአስተሳሰባችን ተሃድሶን ያመጣል። (ሮሜ 12፡1-2፤ ኤፌ. 4) ሐዋርያው ጳውሎስ ለፊልጵስዩስ ሰዎች በክርስቶስ ውስጥ የነበረ ሃሳብ በእናንተ ውስጥ ደግሞ ይሁን በማለት የጻፈው ይህንን ሃሳብ ለመግለጽ ነው።

17▶ የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በውስጣችን በሚገባ በሚቀጣጠልበት ጊዜ በሕይወታችን የአገልግሎት ትጋት ይበዛል። ኤር. 23፡9 የእግዚአብሔር ቃል ወደ ውስጣችን ሲገባ በአጥንቶቻችንም ውስጥ እሳት ይሆናል ታዲያ ያኔ ዕረፍት አይኖረንም። የአገልግሎት ስንፍናም በውስጣችን አይከሰትም። የምናደርገውን ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር ክብር እናደርገዋለን።

18▶ የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በውስጣችን ሲቀጣጠል መልዕክታችን ሕያው ይሆናል። በኤር.5፡14 ላይ የተፃፈው ቃል ይህንን እውነት ይበልጥ ጉልህ አድርጎ ያስቀምጠዋል። “ስለዚህም የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፡- በዚህ ቃል ተናግራችኋልና እነሆ በአፍህ ውስጥ ቃሌን እሳት ይህንም ሕዝብ እንጨት አደርጋለሁ፡ ትበላቸውማለች።”

19▶ የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት ለጽድቅ ሥራ ሁሉ ዝግጁ ያደርገናል። 2ጢሞ. 3፡16 ላይ “የእግዚአብሔር ሰው

ፍጹምና ለበጎ ሥራ ሁሉ የተዘጋጀ ይሆን ዘንድ የእግዚአብሔር መንፈስ ያለበት መጽሐፍ ሁሉ ለትምህርትና ለተግሳጽ ልብንም ለማቅናት በጽድቅም ላለው ምክር ደግሞ ይጠቅማል” ይላል። የጽድቅን ተግባር የምንፈጽመው በችሎታችን ሳይሆን በእግዚአብሔር ቃል ዕርዳታ ነው።

20▶ የእግዚአብሔር የቃሉ እሳት በውስጣችን ሲነድ መንፈሳዊ ዓይኖቻችን ይከፈታሉ። “ዓይኖቼን ከፈት ከሕግህም ተአምራትን አያለሁ።” (መዝ. 118:18)

21▶ በሕይወታችን ውስጥ ቃሉ ሕያው በሚሆንበት ጊዜ ጣዕም ይኖረዋል። ለብዙ ክርስቲያኖች፣ በሕይወታቸው መሰናክል የሆነባቸው የእግዚአብሔር ቃል በሕይወታቸው ሕያው ስላይደለ ቃሉ ጣዕም አይሰጣቸውም። “ቃልህ ለጉሮሮዬ ጣፋጭ ነው፤ ከማርና ከወለላም ይልቅ ለአፌ ጣፈጠኝ።” (መዝ. 118:103) በማለት ዳዊት የተቀኘው ይህ እውነት በሚገባ በሕይወቱ ተገልጦለት ነው።

22▶ የቃሉ እሳት በውስጣችን በሚነድበት ጊዜ ሕይወታችንን ለአምልኮ ብቁ ያደርገዋል። (ዮሐ. 4:22) እግዚአብሔር የሚመለከው በእውነትና በመንፈስ ነው። እውነትም ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል ነው።

የአገልግሎት እሳት

እግዚአብሔር አስቀድሞ በመስቀሉ የፍቅር እሳት ሕይወታችንን በመንካት ከለወጠን በኋላ በመንፈሱ እሳት ይጎበኘናል። ይህ የመንፈሱ እሳት በእግዚአብሔር በማያቋርጥ አምልኮና ምሥጋና እንድንሞላ ያደርጋል። ይህም የአምልኮ እሳት ነው። በአምልኮ እሳት ልባችን ሲግል የእግዚአብሔር የቃሉን እሳት ይለኩሰዋል። ቃሉም በአንደበታችን ውስጥ በሙላት ሲንበለበል የሚቀጥለው እርምጃ በሕይወታችን ውስጥ የአገልግሎት እሳትን መለኮስ ይሆናል። እነዚህ ሁሉ በዚህ ቅደም ተከተል ከተቀጣጠሉ በኋላ ዘወትር መንደድ አለባቸው እንጂ ለአንድ አፍታ እንኳ እንዲጠፉ የእግዚአብሔር ፈቃድ አይደለም። በተጨማሪም የእግዚአብሔር ፍላጎት በዘመናት መሃል እንዳስነሳቸው አገልጋዮቹ ሁሉ፤ እኛም በእሳት እንድንወጣና እንድንገባ እንደዚሁም እድናገለግለው ነው።

የአገልግሎት እሳት ከመስቀሉ የፍቅር እሳት፤ ከመንፈስ ቅዱስ እሳትና ከአምልኮ እሳት በፊት አይቀድምም። እነዚህ በቅደም ተከተል ከተከናወኑ በኋላ የሚከተል እሳት ነው።

የእግዚአብሔር እሳት የአመጣጡን ዓላማ ቅደም ተከተል ከተረዳን የአገልግሎት እሳት ጋ ስንደርስ ደግሞ ትኩረታችንን ምን ላይ መሆን አለበት? የሚለውን ጥያቄ መጠየቅ ተገቢ ይመስላል። የዚህንም ጥያቄ መልስ በስድስት በተከፈሉ ፍሬ ነገሮች በመዘርዘር እንመለከታለን።

1▶ የአገልግሎት እሳት አገልግሎትን ለመጀመር ያስችለናል። የብዙ ወገኖች ጥያቄ ይሄን ይመስላል። እግዚአብሔር ለአገልግሎት እንዲወጡ እንደጠራቸው እርግጠኛ ሆነው ከተቀበሉ በኋላ በጥሪያቸው መሠረት አገልግሎታቸውን መቼ መጀመር እንደሚችሉ ግራ በመጋባት በሃሳብ ይወድቃሉ። ለዚህ ጥያቄ የእግዚአብሔር የአገልግሎት እሳት መልስ አለው። ይኸውም የአገልግሎት እሳት በወረደ ጊዜ አገልግሎትን ለመጀመር ጊዜውም የተቆረጠ መሆኑን በዚህ ይታወቃል። የእግዚአብሔር የአገልግሎት እሳት ከወረደባት በኋላ የማታገለግል ሕይወት ፋታና ዕረፍት አይኖራትም፤ በመውጣትና በማገልገል የእግዚአብሔርን ዕቅድ ለመፈጸም ትጠማለች። ይህን የሚያደርገው የእግዚአብሔር የአገልግሎት እሳት ነው።

በአንጻሩ ደግሞ እሳቱ ሳይነካቸው በራሳቸው ስሜት በመገፋፋት አገልግሎትን የሚጀምሩ ወደ ፊት መቀጠል አቅቷቸው በመሃሉ የሚተዉት አይታጡም። ይህ የሚያሳየው አገልግሎታቸውን ለመጀመር የተነሳሱት በእግዚአብሔር የአገልግሎት እሳት ተቀጣጥለው ሳይሆን እንደ አሮን ልጆች የራሳቸውን የሥጋ እሳት ይዘው ወደ እግዚአብሔር ቤት በመግባት ነው። ለዚህ ዓይነቱ ድፍረት እግዚአብሔር ምህረት አይኖረውም። እግዚአብሔር እነርሱንም ሆነ

የራሳቸውን እሳት ትበላ ዘንድ የራሱን እሳት በመላክ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ድንጋጤ ያደርጋቸዋል።

በራሳችን እሳት የምንጀምረው አገልግሎት ብዙ ሳይቆይ ወደ በረዶ ይለወጥና ስሜታችንንና መንፈሳችንን ሲያኮማትርብን ወደ ፊት ከመዝለቅ ይልቅ እርም ብለን ትተን ጥለን እንድንሸሽ ያደርገናል።

የእግዚአብሔርን አገልግሎት ለመጀመር እሳቱ ወደ እኛ ሲመጣ በሕይወታችን የሚከናወኑ አምስት ነገሮች አሉ። እነርሱም፦

1.1▶ ዓይኖቻችን ተከፍተው እግዚአብሔርን እናያለን። በዘጸአት ምዕራፍ ሦስት ላይ ተጽፎ እንደምናገኘው ሙሴ በምድረ በዳ የአማቱን የዮቶርን በጎች ሲጠብቅ ሳለ በእግዚአብሔር ተራራ በኮሬብ ላይ እሳት በቁጥቋጦው ውስጥ ሲነድ ቁጥቋጦው ግን ሳይቃጠል ተመለከተ። በዚህ አስደናቂ ነገር ተመስጦ ሁኔታውን ማረጋገጥ አለብኝ በማለት ወደዚህ ወደሚያስገርመው ትዕይንት ቀረበ። ሙሴም ለማየት እየቀረበ በሄደ ጊዜ ያየው ቁጥቋጦውን ሳይሆን አስገራሚውንና አስፈሪውን የእግዚአብሔርን ክብር ነበር። እንደ አመጣጡና እንደ መደነቁ ደፍሮ ማየት ስላልቻለ ፊቱን ሸፍኖ ቆመ። በእርግጥም ሙሴ የገመተውና ሊያይም የፈለገው ሲነድ የነበረውን ቁጥቋጦና እሳት ነበር እዛ ከደረሰ በኋላ ግን ፊት ለፊት የታየው የእግዚአብሔር ክብር ነበር።

የእግዚአብሔርን ክብር ሳናይ ማገልገል አንችልም። የእግዚአብሔር እሳት ሲመጣልን አስቀድመን የእግዚአብሔርን ቅድስናና ክብር እናያለን። ያኔ በድፍረት ለመውጣት ለመግባት አይቸግረንም። የእግዚአብሔርንም ክብር ስላየን

ልባችን በፈሪሃ እግዚአብሔር ይሞላል። ቅድስናውን ሳናይ ራሳችንን ከፍ ከፍ በማድረግ ሳይሆን ራሳችንን በመናቅ ዝቅ ብለን ለመገዛት እንወስናለን። በዚያን ጊዜ ያለንን የሥጋችንን ብቃት ተማምነን አገልግሎት ለመጀመር እንደፍርም። እግዚአብሔርን ካየን የትምህርት ደረጃችን፤ ሃብታችን፤ ዘራችንና ልማዳችን ሁሉ በእርሱ ፊት ምንም እንዳይደሉ፤ ለአገልግሎታችንም ብቃት ወሳኝ እንዳልሆኑ እንገነዘባለን። ስለዚህም የእግዚአብሔር እሳት ሲመጣ የእግዚአብሔርን ትልቅነትና የራሳችንንም ትንሽነት ለማየት ዓይኖቻችን ይከፈታሉ።

1.2▶ የእግዚአብሔር እሳት በሚመጣበት ጊዜ መለኮታዊውን ድምፅ ያሰማናል። ለሙሴም የሆነው ይኸው ነው። በዘጸአት ምዕራፍ ሦስት ላይ በምናገኘው የሙሴ ጥሪ ታሪክ፤ ሙሴ ዓይኖቹ ተከፍተው ያን ቁጥቋጦ ሲቃጠልና የእግዚአብሔርንም ክብርና ቅድስና ካየ በኋላ የቀጠለው ተግባር የእግዚአብሔርን ድምፅ መስማት ነበር። እርሱ ይህን አልጠበቀም። ሙሴ የሚለውን ስም የሚያውቁት ያሳደገው ፈርዖን፤ የወለደችው እናቱና አብረውት የሚወጡትና የሚገቡት ሰዎች ብቻ ይመስለው ነበር። እነኚህ ሰዎች ሁሉ ሙሴ እያሉ ሲጠሩት ኖረዋል። ሙሴ ተብሎ መጠራት ሰማንያ ዓመት ሙሉ ለእርሱ የተለመደ ነበር። የዛሬው ጥሪ ግን እስከዚያ ጊዜ ድረስ ያልሰማው ጥሪ ነበር። ምክንያቱም በስሙ “ሙሴ ሙሴ ሆይ” ብሎ የጠራው እግዚአብሔር ነበር። ይህ ጥሪ ሙሴ ከአርባ ዓመት በፊት ራሱን ከጠራበት ጥሪ የተለየ ነበር። ወደ ምድረ በዳ ሳይሰደድ በግብፅ

በነበረ ጊዜ አሁን በመጨረሻ ለተፈለገበት ዓላማ፤ ራሱን በራሱ ጠርቶ ነበር። ያኔ እንደዛሬው ሙሴ ሙሴ ብሎ የጠራው እግዚአብሔር ሳይሆን ግን ሙሴ ራሱ ነበር። በዚያ በራሱ ጥሪ ብሎ ተቀስቅሶ ነው የማይችለው ችግር በራሱ ያመጣው።

የእግዚአብሔር ድምፅ ሳይጠራ የሥጋ ጥሪን መስማትና መቀበል በራስ ላይ መዘዝን ከማምጣት በስተቀር የትም አያደርስም። አገልጋዮች ይህንን እውነት ከልብ ትኩረት ሊሰጡት ይገባል። የራሳቸውን ጥሪና ድምፅ ከእግዚአብሔር ጥሪና ድምፅ ለይተው ማወቅ መቻል አለባቸው። የአገልግሎት ጅማራና ፍፃሜ የሚከናወነው በእግዚአብሔር ድምፅ ብቻ ነው። ለዚህም ነው እግዚአብሔር ከላይ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ እጅ በተጠመቀበት ወቅት “የምወደው ልጄ ይህ ነውና እርሱን ስሙት” በማለት ያወጀው። ጌታም አንድ ጊዜ “በጎጥም ያውቁኛል ድምፄንም ይሰማሉ” ብሎ ተናግሯል። እኛ አገልጋዮቹ የጌታ መሆናችንንና እርሱን ማወቃችን የሚለየው በምናሳየው የአገልግሎት ድካም ሳይሆን ድምፁን ለመስማት ባለን ዝንባሌ ነው። እግዚአብሔርን መስማት በአገልግሎታችን ውስጥ ዋንኛና መሠረታዊ ጉዳይ ነው።

1.3▶ የእግዚአብሔር እሳት ሲነድ ዓይናችን ተከፍቶ የእግዚአብሔርን ክብር እናያለን ከዚያም ድምፁን ሰምተን ውስጣችንም ይነካል። እሳቱ ሕይወታችንን ስለሚነካ ይለውጠናል። የቀድሞዎቹ ዓይነት አንሆንም እንቀደሳለን፤ እንለወጣለን። ምክንያቱም እግዚአብሔር በቅድሚያ

የሚያስጨብጠን አገልግሎትን ሳይሆን ቅድስናን ነው። ለዚህም ነው እግዚአብሔር በሚነደው የቁጥቋጦ እሳት ትዕይንት ተማርኮ ለመጣው ሙሴ “ወደዚህ አትቅረብ አንተ የቆምህባት ሥፍራ የተቀደሰች መሬት ናትና ጫማህን ከእግርህ አውግ” (ዘፀ. 3:5) ያለው። ያች መሬት ለአርባ ዓመታት የተመላለሰባት ደጋግሞ የተራመደባትና የቆመባት ሥፍራ ሆና ሳለች በዚያን ጊዜ የተቀደሰችው ከምን የተነሳ ነው? ሌላ ምንም ስለሆነ አይደለም ነገር ግን የእግዚአብሔር እሳት ስላለባት ነው። የእግዚአብሔር እሳት ሲነካን እንቀደሳለን፤ ምክንያቱም እሳቱ የሚመጣው ቦታ ሁሉ ሊቀድስና ሊናጠራ ነው።

እግዚአብሔር የሙሴን ጫማ ያውቀዋል፤ በዚያ ምድረ በዳ ለ40 ዓመታት ሲመላለስበት አይቶታል። ምንም እንኳን ለምድረ በዳ ኑሮው የጠቀመውና ከጊዜያዊ ጉዳዮችና እንቅፋቶች የከለለው ቢሆንም በእግዚአብሔር ቅድስና ፊት ቦታ ስለሌለው መውለቅ ነበረበትና በተቀደሰችው መሬት ላይ ባዶ እግሩን እንዲቆም ታዘዘ። ሙሴም እንዲሁ አደረገ። ዛሬም የእኛ ችግር ያ ነው። የእግዚአብሔር እሳት ከውስጣችን ሲጠፋብን ከብዙ ጊዜ በፊት በእግዚአብሔር ትዕዛዝ ጥለነው የነበረውን ጫማ መልሰን በማድረግ በእግዚአብሔር አገልግሎት ለመመላለስ እንሞክራለን። ያኔ አይመችንም።

በአገልግሎት ውስጥም የምናጠልቀው የራሳችን ጫማ እራሳችን ከምናውቀው ከእውነተኛው ሕይወታችን ውጭ በሥጋችን እኔነታችንን ደልለን የምናገለግለው አገልግሎት ነው። የራሳችን ጫማ ሌሎች እንዳገለገሉት ለማገልገል፤

እንደ ሰበኩት ለመስበክና እንደ ዘመሩት ለመዘመር፤ የምንጫማው ከሆነ የሰው ወርቅ አያደምቅ እንደሚሉት ይሆንብናል። እግዚአብሔር ያንን አያከብረውም ምክንያቱም ከብዙ ጊዜ በፊት እንድናወልቀውና በባዶ እግራችን ቆመን እርሱ ራሱ በሚሰጠን ጫማ እንድንመላለስ አዞን ነበር። የራሳችን ጫማ ዕረፍት አይሰጠንም፤ ይህ የማስመሰል ሕይወታችን ዛሬ ታወቀ ነገ ተገለጠ በማለት በስጋት በሰቀቀን እንድንኖር ያደርገናል። ያለ ሥጋት በዕረፍትና በነፃነት ለመመላለስ የሚያስችለን የተቀደሰው የእግዚአብሔር ጫማ ብቻ ነው። ይህም የሚገኘው የእግዚአብሔር እሳት በሕይወታችን ሲመጣ ብቻ ነው።

1.4፤ የእግዚአብሔር እሳት ሲነድ አስታጥቆ ለአገልግሎት ዝግጁ ያደርገናል። (ዘፀ. 3:6) ሙሴ ዓይኖቹ ተከፍተው የእግዚአብሔርን ክብር ካየና ድምፁንም ሰምቶ በተቀደሰችው ሥፍራ ጫማውን አውልቆ በትህትና በባዶ እግሩ ቆመ። ከዚያ በኋላ ነው ለተልዕኮው የሚገባው ዝግጅት የተሟላ እንዲሆንለት እግዚአብሔር አምላክ ትጥቅ ሊያስታጥቀው የጀመረው። የተሰጠው ተልዕኮ እስራኤላውያንን በባርነት ሲጎሳቆሉ ከነበሩበት ከግብፅ ምድር ይዞአቸው እንዲወጣ ነበር።

በዚህ ጊዜ ሙሴ የእግዚአብሔርን ክብር በማየቱ የድሮው ሙሴ ሊሆን አልቻለም። ራሱን በመናቅና ብቁ አለመሆኑን በመረዳት ‘ጌታ ሆይ ይህንን ኃላፊነት እቀበል ዘንድ እኔ ማን ነኝ?’ በማለት እግዚአብሔርን ይማጸን ጀመር። የእግዚአብሔር እሳት ከአርባ ዓመት በፊት

የነበረውን የሙሴን የውስጥ ኩራት አቀለጠው። የውስጣችንን ኩራትና ትዕቢት አቅልጦ ለእግዚአብሔር አገልግሎት ዝግጁ ሊያደርገን የሚችለው የአገልግሎታችን መሳካት ሳይሆን የእግዚአብሔር እሳት ብቻ በእኛ ውስጥ ሲሆን ነው። አገልጋዮች ይህ እሳት ሁሉ ከውስጣችን ባለማቋረጥ መንደድ ይገባዋል።

እግዚአብሔር የሙሴን የተሰበረ ልብና ትህትና ተመልክቶ እጅግ ረከ። በዘፀአት ምዕራፍ 3:12 ላይ እንደምናገኘው “በእውነት እኔ ከአንተ ጋር እሆናለሁ። እኔም እንደላክሁህ ምልክትህ ይህ ነው። ሕዝቡን ከግብፅ ባወጣህ ጊዜ በዚህ ተራራ ላይ ለእግዚአብሔር ትገዛላችሁ አለ።” ይህም አባባሉ ሙሴ ሆይ በእርግጥ ይህን ታላቅ ተልዕኮ የሚፈጽመው በአንተ ችሎታና ብቃት አይደለም፤ ይህን ከተረዳህ በቂ ነው። ለቀሪው ጉዳይ ግን እኔ ከአንተ ጋር እሆናለሁ። እኔ ችሎታህ፤ ብቃትህ፤ ጥበብህ፤ ማስተዋልህ በአጠቃላይ ለሚያስፈልግህ ነገር ሁሉ ሙሉ ትጥቅህ በመሆን ወደ ስኬት አደርስሃለሁ ማለት ነው። ይህ ሁሉ እንደ ቃሌ እንዲፈጸምና ለውጤት እንድትበቃ እሳቴ ከውስጥህ ሁልጊዜ መጥፋት የለበትም ማለቱ ነው። ሙሴ ከዚህ በላይ ምን ይፈልጋል? በማንኛውም አገልግሎት ውስጥ ለውጤት መብቃት የሚቻለው በችሎታችንና በብቃታችን የተነሳ ሳይሆን በእኛ ሕይወት ውስጥ የእግዚአብሔር ሕልውና ሲኖር ነው። የእግዚአብሔር ሕልውና ደግሞ የሚገለፀው በውስጣችን ሳያቋርጥ በሚነደው የእግዚአብሔር እሳት ነው። (2ጢሞ. 1:6)

1.5፤ የእግዚአብሔር እሳት ሲመጣ የእኛ የሆነውን ያቃጥልና የእርሱ የሆነውን በውስጣችን ይተክላል፤ ያለመልማል። በዚያም የአገልግሎታችን ጅማሬ ይሆናል።

2፤ የእግዚአብሔር እሳት ለአገልግሎታችን ምሪትን ትሰጠናለች። የእግዚአብሔር እሳት በአገልግሎት ውስጥ እንድንጀምር ማነሳሳት ብቻ ሳይሆን በዚያ በጀመርነው መንገድ እንድንቀጥል ምሪትን ትሰጠናለች። በዘፀ. 13:21-22 “በሌሊትም ይሄዱ ዘንድ መንገድ ሊሳያቸው ቀን በደመና ዓምድ ሊያበራላቸውም ሌሊት በእሳት ዓምድ እግዚአብሔር በፊታቸው ሄደ” ይላል።

እግዚአብሔር አምላክ ሙሴን አስታጥቆ አገልግሎቱን ከአስጀመረው በኋላ በል ዋናውን ከባዱን ነገር አገባድጄልሃለሁና የቀረውን አንተ ቀጥልበት ብሎት አውላላ ሜዳ ላይ አልተወደም። እሳቱን ልኮለት የአገልግሎት ጎዳናውን ይመራው ነበር።

ብዙውን ጊዜ በእግዚአብሔር ጥሪ አገልግሎታችንን ጀምረን ወደ መሃሉ ላይ ስንደርስ የእግዚአብሔርን የእሳት ዓምድ መከተል ትተን የራሳችንን ዓምድ በመጠቀም በዚያው ስንከንፍ ውጤቱ መባዛን ብቻ ይሆንብናል። አገልግሎቱን በተስፋና በሙሉ ትጥቅ ያስጀመረንን እግዚአብሔርንና የሚልክልንን የእሳት ዓምድ ብቻ መከተል ነው የእኛ ኃላፊነት፤ ከዚህ ውጭ የሆነ አደራረግ ከተከተልን ራሳችንን ለፈተናና ለውድቀት ማጋለጥ ይሆንብናል። ስለዚህ በአገልግሎታችን ውስጥ ምሪትን ከፈለግን መጠየቅ የሚገባን የእግዚአብሔር እሳት ብቻ ነው። አለበለዚያ ግን አንድ

አቅጣጫ ይዘን ለተባረከ ውጤት ከመብቃት ይልቅ የምንይዘውና የምንለቀው በርከቶ በመጨረሻም አውላላ ሚዳ ላይ እንቀራለን። እስራኤላውያን ለ40 ዓመታት የተንከራተቱበት ምክንያት እግዚአብሔር ይመራቸው ዘንድ የሰጣቸውን የእሳት ዓምድ መከተል ችል ስላሉ ነው።

3▶ የእግዚአብሔር እሳት በአገልግሎት ውስጥም ከገባን በኋላ አይለየንም። የእግዚአብሔር እሳት በአገልግሎታችን ላይ ችልተኝነት እንዳይሰማን ከተወሰነልንም መስመር እንዳንወጣ ይጠበቀናል። እግዚአብሔር እስራኤላውያንን መድረስ ከሚገባቸው ለማድረስ በዘፀ. 13:22 ላይ “የደመና ዓምድ በቀን የእሳት ዓምድ በሌሊት ከሕዝቡ ከቶ ፈቀቅ አላለም።” ተብሎ የተገለፀው እግዚአብሔር እሳቱን በመላክ ያደረገላቸውን ጥበቃና እንክብካቤ አጉልቶ ለማሳየት ነው።

እስራኤላውያን በምድረ በዳ ሲተኙ ይጠብቃቸው የነበረው የእሳት አምድ ነበር። እነርሱ ሲጓዙ ይጠብቃቸው የነበረው የደመና ዓምድ ነበር። እነርሱ እስከተከተሉት ጊዜ ድረስ የእግዚአብሔር እሳት እነርሱን ሁልጊዜ እንደመራቸውና ከማናቸውም ነገር እንደ ጠበቃቸው ነበር። በዘፀ. 14:19-20 ላይ የእግዚአብሔር እሳትና ደመና ከሚከታተላቸው ከፈርኦን ሠራዊት እንዴት እንደጠበቃቸው በአስደናቂ ሁኔታ ተገልጿል።

2ኛ ነገሥት 6:17 ላይ ደግሞ ኤልሳዕን ለመተናኮል ከከበቡአቸው ሠራዊቶች ለማዳን የእሳት ሠረገላና ፈረሶች ይጠብቃቸው ዘንድ እንደከበባቸው ይተርክልናል። አገልጋዮችን በእግዚአብሔር እሳት የሚጠብቀው ሁሉን ቻይ

የሆነው አምላክ ስሙ ከፍ ከፍ ይበል። እኛ በአገልግሎት ውስጥ ከገባን በኋላ የሚጠብቀንና የሚንከባከበን ደምና ሥጋ ሳይሆን ከዚያ የሚበልጥ የእሳት ሠረገላና ፈረስ ነው። የእግዚአብሔር እሳት ትጠብቀናለች። በአገልግሎት ውስጥ ደምና ሥጋን ከታመንን በተግባራችን ቀጥ ብለን ከምንቀጥልበት ጊዜ ይልቅ ተስፋ ቆርጠን የምናጉረመርምበት ጊዜ ይበዛል። ይህም የሕይወታችንን ውድቀት ስለሚያፈጥነው መጠንቀቅ ይገባናል።

ሌሎች በሠራዊታቸው ቢታመኑም፣ ሌሎች በሃብታቸውና በሚደግፋቸው ቡድኖች ቢመኩም አገልግሎታችንን በተመለከተ እኛ ግን በሠራዊት ጌታ በእግዚአብሔር እሳት መታመን ይኖርብናል። በምህረቱ በጥበቃውና በጸጋው የጠራን የታመነ ነው እርሱ እግዚአብሔር ነውና።

4▶ የእግዚአብሔር እሳት አገልግሎታችንን በጅማሬው ላይ በነበረው ኃይልና ጉልበት፤ ጥራትና ብቃት እንዲቆይ ያደርገዋል። የእግዚአብሔር እሳት አገልግሎትን ሲያስጀምረን በከፍተኛ ግለት ነው። ያንኑ ግለት እንደያዝን በውጤት ማዘለቅና የተወሰነልንን ሩጫ ማስጨረስ የሚችለው የእግዚአብሔር እሳት ብቻ ነው። ነገር ግን የእግዚአብሔር እሳት ሲጠፋብን የመጀመሪያው ግለታችን ወደ ለብታ ይቀየራል። ይህ ደግሞ በእግዚአብሔር አምላክ ፊት ፈጽሞ የተነወረ ስለሆነ በራዕይ መጽሐፍ ላይ እንደ ተፃፈው ከእግዚአብሔር አፍ መተፋትን ያስከትላል። ስለዚህ የእግዚአብሔር እሳት እንዳይጠፋብን በመጠንቀቅ

አገልግሎታችንን በግለት እንደ ጀመርን በግለት መቀጠል እንድንችል እግዚአብሔር አምላክን መማጸን ይኖርብናል።

5▶ የእግዚአብሔር እሳት ሲመጣ አገልጋዩን እሳት ያደርገዋል። እግዚአብሔር የጠራን እሳትን ሊሰጠን ብቻ ሳይሆን ጭራሽ እሳት ሊያደርገን ነው። እኛ እሳት ከሆንን ደግሞ የነካነው ሁሉ መቃጠል ካለበት ይቃጠላል፤ መቅለጥ ካለበት ይቀልጣል፤ መገልበጥ ካለበት ይገለበጣል፤ መታነጽም ካለበት ይታነጻል፤ መጥራትም ካለበት ይጠራል። ይህን ሁሉ የምናደርገውም ለራሳችን ክብርና ኩራት ሳይሆን ለእግዚአብሔር ክብር ነው። “መላዕክቱን መንፈስ የሚያደርግ አገልጋዮቹንም የእሳት ነበልባል” (መዝ. 103/104/፡4)

ሐዋርያት ጌታን ከመከተላቸው በፊት ይታወቁ የነበረው ያልተማሩ አሳ አጥማጆችና በተራ ሥራ ላይ የተሠማሩ ሰዎች በመሆን ነበር። ከጌታ ኢየሱስ ጋር መውጣት መግባት ከጀመሩ በኋላ ግን ተራነታቸው አበቃ ዓለምን የገለባበጡ እሳቶች ሆኑ። ለምን ቢባል ከጌታ ከኢየሱስ ጋር ውለው አድረዋልና እርሱን ተጠግተዋልና የእርሱን እሳት በውስጣቸው ለኩሶ እሳት አደረጋቸው፤ ተገለገለባቸው። በእነርሱ በኩል ዓለምን ገለባበጠ። እሳት ሆነን በምናገለግልበት ጊዜ፡-

5.1▶ የእግዚአብሔርን ክብር እናበራለን። ማቴ. 5፡13 “እናንተ የዓለም ብርሃን ናችሁ።”

5.2▶ የግል ሕይወታችንን ያግለዋል። አንደክምም፤ አንቀዘቅዝም፤ አንዝልም፤ አንተውምም።

5.3▶ ኃይልና ሥልጣን ያስጨብጠናል። ሐዋ. ሥራ 2፡8 ከበዓለ ሃምሳ ትዕይንት በኋላ ሐዋርያት የሰበኩት በኃይልና በሥልጣን ነው።

6▶ እውነተኛ አገልግሎት የሚፈተነው በእሳት ስለሆነ የእግዚአብሔር እሳት ያስፈልገናል። ብዙውን ጊዜ የምንሳሳተው አገልግሎታችንን የምናስፈትነው በእግዚአብሔር እሳት ሳይሆን በሰዎች መቀበልና አለመቀበል ሲሆን ነው። ስለዚህ አገልግሎታችን እግዚአብሔርን ለማስደሰት ሳይሆን የሰዎችን ተቀባይነት ለማግኘት ሰዎችን ለማስደሰት ይሆናል። ይህም ሩጫችን ወደ ምንደኝነት በማዘንበል ደሞዝተኛ ወይም ቀለብተኛ ሎሌ የስም መንፈሳዊ አገልጋይ ብቻ ሆነን እንቀራለን።

የእግዚአብሔር ሚዛን እሳት ስለሆነ እኛም ሆነ አገልግሎታችን የምንፈተነው በእሳት ነው። “የእያንዳንዱ ሥራ ይገለጣል፤ በእሳት ስለሚገለጥ ያ ቀን ያሳያልና፡ የእያንዳንዱም ሥራ እንዴት መሆኑን እሳቱ ይፈትነዋል።” (1ቆሮ 3፡13) እስከ ዛሬ ድረስም አገልግሎታችን በእሳት ያልተፈተነ ከሆነ እሳቱ እየመጣ ነውና እንዘጋጅ። ሐዋርያው ጳውሎስ ለጢሞቴዎስ “የተፈተነውን ራስህን ልታቀርብ ትጋ” ብሎ የመከረውም ለዚህ ነው። እግዚአብሔር በእሳቱ ያልተፈተነውንና ያላለፈውን አይቀበለውም።

የእግዚአብሔር ፈቃድ ለእኛ ለልጆቹ በሙሉ ነፍሳችን፣ አሳባችንና ኃይላችን ለእርሱ ያለንን አክብሮት በታዛዥነት እየገለጽን እንደ ካህናቱ በፊቱ በቅድስና እንድንቆም ነው። በቅድስና በአክብሮት በፊቱ መቆማችን ለእርሱ ያለንን አድናቆት ብቻ ሳይሆን የቃሉን ፍቅር በውስጣችን ያሳድጋል። የቃሉ እሳት በውስጣችን መቀጣጠል ፈቃዱንና የሃሳቡን ምስጢር በመረዳት እንድናድግ ያስችለናል። እንደ ፈቃዱ መኖር ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ እሳት ባለማቋረጥ እንዲነድ ያደርገዋል። የመንፈስ ቅዱስ እሳት በውስጣችን መንደድ ሕይወታችንን መልካም መልካ እንዲኖረው ከማድረጉም በላይ ለሌሎችም በረከት እንድንሆን ያደርገናል። ከዚህ ውስጥ የሚፈልቅ አገልግሎት በመንፈስ ቅዱስ እሳት የሚመራና የሚጠበቅ ስለሆነ ዘለቄታና መልካም ውጤት ይኖረዋል።

የእግዚአብሔር ጥሪ ሕይወታችን በእርሱ እሳት እየተቀጣጠለ እስከ መጨረሻ በፍቅር እያመለከነውና እያገለገልነው ክብሩን እንድናንጸባርቅ ነው። እንግዲህ ብርሃኑ እንዳይጠፋ እሳቱም እንዳይቀዘቅዝ ነቅተን በትጋት እንመላለስ። “ብርሃንሽ ወጥቶአልና፣ የእግዚአብሔርም ክብር ወጥቶልሻልና፣ ተነሺ አብራ።” (ኢሳይ. 60:1)

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት

የክብሩ ወንጌል አገልግሎት ምዕመናንን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው በይተልጥ እንዲያድጉ ለማበረታታትና የአገልግሎት ጥሪ ያላቸውን ለእግዚአብሔር ሥራ በቃሉ ለማስታጠቅ የተቋቋመ መንፈሳዊ ደርጅት ነው። ይህንንም ዓላማ የሚያከናውነው፡-

- መንፈሳዊ መጻሕፍትን በማዘጋጀት
- የትምህርት ካሴቶችን በማቅረብ
- ለመንፈሳዊ አገልጋዮችና መሪዎች ዐውደ ጥናቶችን በመስጠት
- በመንፈሳዊ መነቃቂያዎችና ጉባኤዎች ላይ በመገኘት የቃሉ አገልግሎትን በመስጠት
- የመላላክ ትምህርትን መማዘጋጀትና በመስጠት ነው።

ይህ የወንጌል አገልግሎት ለሁላችንም የተሰጠ አደራ ስለሆነ በጸሎትና በገንዘብ እርዳታ አብረውን ጌታን እንዲያገለግሉ በትህትና እንጋብዞታለን።

ከዚህ በፊት የታተሙ መጻሕፍት

- ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን (አንደኛ እትም)
- ከዚህም የሚበልጥ
- ክርስቶስ በማደሪያው ድንኳን (ሁለተኛ እትም)
- አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል ለመንፈሳዊ መሪ
- አገልግሎትና የጽድቅ አክሊል
- የእግዚአብሔር ሰው ሆይ
- በአገልግሎትና በራእይ ማደግ
- ሰማያዊ በረከትን መውረስ
- እውነተኛ አምልኮ
- ክርስቶስ የሚሠራበት ቤተ ክርስቲያን
- የእግዚአብሔር መንግሥትና የበረከት ምስጢር
- እሳቱ እንዳይጠፋ

እነዚህን ለወደፊት የሚወጡትን መጻሕፍት ከመካነ ኢየሱስ መጻሕፍት ቤት፣ ከ SIM ማተሚያ ቤት፣ ከራእይ መጻሕፍት መደብርና ከሌሎች ክርስቲያን መጻሕፍት ቤቶች ማግኘት ይቻላል። በሰሜን አሜሪካና በአውሮፓ ያሉት ከሚከተለው አድራሻ ማዘዝ ይቻላል።

GOSPEL OF GLORY

P. O. BOX 62537

COLORADO SPRINGS, CO 80962